உ
குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904வரு ஜூன்மீ { புத்தகம் 6.

சேரிடமறிந்துசேர்.

நற்றமிழ்த்தேயத்து உத்தமப் பெண்கள் சிகாமணியான ஒளவைப்பிராட்டியார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இச்சிறுவாக்கியம் எவ்வளவு பொருளாற்றலுடையது. இவ்வாக்கியார்த்தத்தை ஆழ்ந்து சூழ்ந்து அறிந்து, அறிந்தவாறே ஒழுகுவோமாயின் நாம் பெறுதற்கரியபேறுமுளதோ? அறிவென்பது மக்கட்கு இயற்கையே யமைந்துளதாயினும் அது விளக்கமுறுதற்கு இன்றியமையாத்துணையாவன கல்வியும், பழக்கமுமாம். விரித்துக்கூறின் அறிவு நெருப்பை யொக்கும். கல்வி, திரியை யொக்கும். பழக்கம் நெய்யை யொக்கும்.

ஒரு விளக்கு ஒளிவிட்டு எரிதற்கு நெருப்பு, திரி, நெய் மூன்றும் வேண்டப்படுவனவேனும் இவற்றுள் இன்றியமையாததும் எப்போதும் வேண்டப்படுவதும் ஆகிய சிறப்பினையுடையது நெய்யேயாகும். நெய் இல்லையேல் எரியானது திரியையும் அழித்துத்தானும் அழியும். நெய் தானிருக்கும் துணையும் எரியையும் திரியையும் பாதுகாக்கும். இவ்வாறே அறிவாகிய எரியும், கல்வியாகிய திரியும், பழக்கமாகிய நெய்யிருக்குங்காறும் விளக்கமுறும். பழக்கமாகிய நெய்யற்றவிடத்து அறிவே கல்வியையும் மலினப்படுத்தித்தானும் மலினமுறும். நெய் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சுத்தமாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு

எரி விளக்கு ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிக்கும். நெய் அசுத்தங்கலந்து கெட்.டதன்மை பெற்றதாயின் எரியும் ஒளிகுன்றிக்குன்றிக் கெட்டுப்போம்.

இங்ஙனம் பழக்கம் நல்லதாக அமையின் அறிவும், கல்வியும் நன்கு பயன்படும். பழக்கம் தீயதாக அமையின் அறிவுங், கல்வியும், கேடுபயக்கும். ஆதலின் அறிவு விளக்கமுற வேண்டினல் அறிஞர் பழக்கமுறவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. இது பற்றியன்றே

" நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்ருகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு,, என்ருர் தேவரும்.

ஒருவன் நூலறிவு கொள்ளானேயாயினும் நல்லோரிணக்கம் பெறுவானேல் எல்லா நலமும் எய்தப் பெறுவான். எத்துணை நூல்களைக் கற்றுள்ளானுயினும், சிற்றினம் சேர்ந்துறுவானுயின் யாதொருபயனும் பெருன். அதுமட்டோ? சகலதீமையும் எய்தப்பெறுவான். நூலுணர்ந்து பெற்ற அறிவு பழக்கத்தின் சிறுமை பெருமைகட்குத்தக்கவாறு தீங்கும் நலமும் பயப்பதாக மாறும். பழக்கத்தால் பெறும் அறிவோ ஒருநாளும் பிறிதொன்ருல் மாறக்கூடியதன்று. ஆதலின் எப்போதும் நாம் பழகுதற்கு உரியாரை நன்கு தெரிந்து பின்பே பழகல் வேண்டும். நல்லொழுக்கமும், தெய்வபக்தியும், இடித்துக்கூறலும், பரதுக்க துக்கமும், பரோபகாரமும் ஆகிய நற்குண நற்செயலுடையாரே பழக்கத்துக்குத் தக்கவராவர். நம் கண்ணுக்கெதிரில் தீயவர் பழக்கத்தால் பொருளைச் சிதைத்து அருளைவதைத்துப் பழிக்குடம்பெடுத்த பாவிகளாகி வருந்தி நொந்துள்ளாரைத்தினமும் காண்கின்ருேம். சாது சங்கப் பழக்கத்தால், முன்னைய தாழ்ந்த நிலையை விட்டு உயர் நிலைக்கு வந்துள்ளாரையும் காண்கின்ருேம். இவ்வகைகட்குப் புராணேதிகாசமுக்த்தால் அறியப்படும் உதாரணமும் பலவே.

இன்னும் இப்பழக்கம் எவ்வளவுக்கெவ்வெளவு இளமைப் பருவத்தில் ஏற்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நிலைத்து

நிற்கும். ஆதலின் நாம் நற்பழக்கங்கொண்டு வாழ்தலுடன் நமது பிள்ளைகளையும் இந்த விஷயத்தில் முக்கியமாய்க் கவனித்து வரல் வேண்டும். பழக்கத்தாலே ஒழுக்கமுளதாகும். ஒழுக்கமோ குடிப்பிறப்பினும் கல்வியினும் கோடி பங்கு அதிகச் சிறப்பினையுடையது. உயிரினுஞ் சிறந்தது. ஒப்புயர்வற்றது. இவ்வொழுக்கத்தின் சிறப்பைப்பற்றிப் பின்னொரு முறை விரிப்பாம். இதற்கு ஆதாரமாகிய நல்லோர் பழக்கத்தையே யெப்போதும கவனத்துடன் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். தீயார் பழக்கத்தைக் கனவிலும் விடல் வேண்டும். இப்பழக்கத்தின் வலிமையை முற்றப்பகர வொண்ணாது. தற்காலத்து உயர்குடிப்பிறந்த மக்கள் பல்லோர் கட்குடி மக்களாகித் திரிகின்றனர். கலைவல்லவரான பல்லோர் கொலை வல்லவராகிக் கெடுகின்றனர். நன்னிதி படைத்திருந்த பல்லோர் எந்நிதியுமில்லாராகி ஏங்குகின்றனர்.

"ஆயிரஞ் சொன்னாலு மறியாத வஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடு கூடிற் பிழைகாண் பராபரமே"

என்ற அருமைத் திருவாக்கைச் சிந்தித்து நற் பழக்கம் பெற்று வாழ்வதே வாழ்வாகும்.

பத்திராதிபர்.

ஜகத்ஜோதி.

[128-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி]

மறுபடியும் அதற்குக் கோபம் வரும்படியாய் இரண்டொருபலமான உதைகள் கொடுக்கவே அவ்வேங்கையும் தன் சொரூபத்தைக்காட்டவேண்டியது இன்றியமையாதது என்று தீர்மானித்து எழும்பத்தொடங்கிற்று. எழும்பவே எல்லோரும் வெகுதூரம் பின்வாங்கினார்கள். அங்குநின்றவர்களிற்பலர் "புலிக்குப் பயந்தவர்கள் என்மீது படுத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்றுசொல்லத்தக்க தைரியசாலிகள். எல்லோரும் ஒதுங்கிப்போனதைக கண்ணுற்ற சக்கரவர்த்திக்கு அளவற்ற ஆனந்தமுண்டாயிற்று. ஷியர்ஆப்கனது முடிவை ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

நாம் என்ன நினைந்தாலும் தெய்வசங்கற்பத்தின்படியே முடியுமென்பது உண்மையே. ஷியர்ஆப்கனும் அப்புலியை எதிர்த்தான். அது தன் கொடியவகைகளால் அவனை அறைய எண்ணிப்பாய்ந்தது. அவன் சிறிது ஒதுங்கிக்கொடுத்தான். குறிதப்பி வெகுதொலையில்போய்வீழ்ந்தது, மறுபடி ஆவேசங்கொண்டு முன்னிலும்வேகமாய்ப்பாயத்தொடங்கிற்று. அதற்கும் அவன் அகப்படவில்லை. ஆனால் இச்சமயத்தில் அது அவன் அருகில் விழுந்தது. உடனே அவன் திரும்பி அதன் பின்னங்கால்களைப் பலமாய்ப் பிடித்து பீமசேனன் கீசகனைச்சுற்றியவிதம் கரகரவென்றுசுழற்றி எறியவே அதற்குண்டான கோபத்திற்கு அளவில்லை. அது ஒரேபாய்ச்சலாய்க்கிளம்பி இவன் சமீபத்துக்குவந்து அவன் கழுத்தைப்பிடித்துக்கொண்டது. தன் கூரியநகங்களை அவன் கழுத்தில் அழுத்த ஆரம்பிக்கவே ஷியர்ஆப்கனும் சரேலென்று உட்கார்ந்து அதன் விலாவைப் பிடித்து நெருக்க அது தான் பிடித்தபிடியைவிட்டுக்குனிந்து தன் கூரியபற்களால் அவன் தோட்பட்டையைக் கடிக்கத்தொடங்கிற்று. உடனே அவன் இடக்கையை அதன் கழுத்தில்கொடுத்துத்தள்ளிக்கொண்டு வலக்கையால் அதன் பின்கால்களில் ஒன்றைப்பற்றிஇழுக்கவே அவ்வேங்கை முதுகுப்புறமாய் தொப்பென்றுவிழுந்தது. உடனே ஷியர்ஆப்கன் அதன் வயிற்றில் முழந்தாளைமடித்து அழுத்திக்கொண்டு இடக்கையைத் தொண்டையில் கொடுத்து வலக்கைமுஷ்டியால் பலமாய் கண்புறத்தைப்பார்த்து இரண்டு குத்துக்குத்தவே அது அவன் கையைக்கடிக்கவும் அவனைப்புறட்டித்தள்ளவும் தன்னால் கூடியமுயற்சி செய்தும் விழலுக்கிறைத்ததாயிற்று. மறுபடியும் ஷியர் ஆப்கன் அதன் முன்னங்கால்களைப்பற்றிக் கர கரவென்று சுழற்றிவீசி எறியவே அப்புலி வெகுதூரஞ்சென்று ஒருமரத்தில்தாக்கி அறையுண்டுவிழுந்தது. அதன் சப்பை மரத்தில்மோதினமையால் பலமான அடிபட்டு மூர்ச்சித்து ஒரு ஓரத்தில்போய்விழுந்தது. அதற்கு இப்பொழுது கண்ணும் தெரியவில்லை. எழுந்திருக்கவோபலமும் இல்லை. அதன்பிராணன் அதன் நெஞ்சில் துடித்துக்கொண்டிருந்தது. இதுகண்ட நம் ஷியர்ஆப்கன் காலதாமதமின்றி அதனிடஞ்சென்று அதன் விலாப்புறத்தில் பலமாய் இரண்டொரு உதைகொடுக்கவே அப்புலி பகாரோஷங்கொண்டு அவனைக் கடிக்க எண்ணி வாயைத்திறந்து அங்குமிங்கும்புரண்டுகொடுக்கவே பக்கத்திலிருந்த ஒரு இளமரத்துண்டை ஷியர்ஆப்கன்தொடையென்று கருதிப் பலமாய்க்கடித்தது. அதனால் அதன் பற்கள வலியெடுத்து அத்துன்பத்தாலும் வேறுதுன்பங்களாலும் அது புரண்டு புரண்டுகொடுத்துக் கால்களை விலுக்கு விலுக்கென்று உதைத்துக்கொண்டு உயிர்துடித்துக்கொண்டிருந்து கடைசியாய் இரண்டுகைகளால் ஓங்கிப்பூமியில் அறைந்து உறுமிக்கொண்டு இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு பிராணனைவிட்டது. புலிகிளித்த காயங்களால்

அவன் மேலெல்லாம் இரத்தம் ஆறாய்ப்பெருகிற்று. அவன் அதைச்சிறிதேனும் லட்சியம் பண்ணவில்லை. உடனே அவன் அப்புலிக்குச்சமீபத்தில் சென்று ஒருக்கால் உயிரிருக்கிறதோ என்று சந்தேகத்துடன் உற்றுப்பார்த்தான். ஜீவஅடையாளம் யாதொன்றும் தோற்றவில்லை. உடனே அதன வாலைப்பிடித்திழுத்துப்பார்த்து சந்தேகம்தெளிந்து அதன் பின்னங்காலைப் பிடித்து அதைப்பரபரவென்றுஇழுத்துவந்தான். உடனே ஓடிவந்து அவன் இரத்தத்தைத்துடைக்க விருப்பங்கொண்டார்கள் சிலர் அவன் சூரத்தைப் புகழ்ந்து அவனை ஆலிங்கனம்பண்ண நினைந்தவர்பலர். அவனைச்செந்தூக்காய்த் தூக்கி சக்கரவர்த்தி யிடம் ஓடிக்கொண்டுபோய்விடவேண்டுமென்று நினைந்தவர்சிலர். அவன் புண்களைப்பார்த்துப் பரிதபித்தவர்சிலர். அவன் தோள்வலியைப் புகழ்ந்தவர்சிலர். அது பெரிதில்லையென்று அவன் தாள்வலியை வியப்பார்சிலர். அவன் முஷ்டிபலத்தைப்புகழ்ந்து ஆனந்திப்பார்சிலர். அவன் மனோதைரியத்தையும் ஷிகர்வத்தையும் மெச்சுவார்பலர். அவன் சரேலென்று உட்கார்ந்து அப்புலியின் கால்களைப்பற்றி கரகரவென்று சுற்றிய (அவன்) சாமார்த்தியத்தை ஆச்சரியத்துடன் புகழ்ந்து பேசுவார் பலர். அவன் களைப்பைத் தீர்க்கத்தண்ணீர் கொண்டுவரும்படி கூவுவார்கள்சிலர். அதற்காக ஓடுவார்கள் பலர். இவ்வாறெல்லாம் நிகழும்சமயத்தில் சலீம் அம்பாரியிலிருந்து கீழிறங்கி ஷியர்ஆப்கனைச்கொண்டாடி அவன் சமீபத்தில்வந்து பல உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லி அவன் மேலெல்லாம் வழிந்தோடுகிற இரத்தத்தைத் தன்வஸ்திரத்தால் துடைத்து உண்டியும் பானமும் உடனே கொணர்வித்து அருந்தச்செய்தான். ஷியர் ஆப்கனும் சக்கரவர்த்தியின்வேண்டுகோளுக்கிணங்கிச் சிறிது உட்கொண்டனன். பின் எல்லோரும் கூடாரத்துக்குப்போனார்கள். புலியை இழுத்துக்கொண்டுவந்து கூடாரத்தின் வெளியில்போட்டான் ஒரு வேட்டையாளி. எல்லோரும் குதூகலத்துடன் புலிவேட்டையைப்பற்றியும் புலியின் குணாகுணங்களைப்பற்றியும் பலவாறு நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் கோழைமனமுள்ள ஒருவன் இக்கதைகளைக் கேட்டு மனநடுங்கிக்கொண்டிருந்தான். எல்லோரும் உண்டாடிக்களித்துப்பின் கண்துஞ்சினார்கள். நடுநிசியில் "ஐயோ அப்பா" புலி! புலி!! என்று கூடாரத்தில் ஒருசப்தம் திடீரென்று உண்டாயிற்று. எல்லோரும் திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்து அங்குமிங்கும் ஓடத்தொடங்கினார்கள். பலர் பதுங்கக்கூடிய இடங்களில் ஓடி ஒளித்தனர். நம்ஷியர்ஆப்கனோ சக்கரவர்த்தியின் பக்கல் நின்று தைரியங்கூறிப் புலிவந்தாலும் லட்சியம் செய்யவேண்டுவதில்லையென்றான். சிறிது ஆர அமரக்கூர்ந்து பார்க்கவே ஒருமூலையில் ஒருமனிதன் சொற்பனத்தில் கிலிபிடித்து உளறுகிறதாக அறிந்தான். உடனே அவன் சமீபஞ்சென்று தட்டி எழுப்பவே அவன் திடுக்கிட்டு "ஐயோ

அப்பா!! புலி புலி" என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்து ஓடத்தொடங்கினான். உடனே பக்கத்தில் நின்றவன் அவனைப்பிடித்துக்கொண்டு "என்னடா உளறுகிறாய்" என்றுசொல்லவே அவன் புத்தி தெளிந்து எல்லோருடனும் சிரிக்கஆரம்பித்தான். கிலி இவ்வளவு பாடுபடுத்திற்றுஎன்ற உண்மையை அறியவே ஓடி ஒளிந்து கொண்ட அனைவரும் ஒருவர் ஒருவராய் வந்து தத்தம் சாமர்த்தியத்தைச்சொல்லிக் கொண்டார்கள். இவ்வாறான வைபவங்களையும் ஆனந்தங்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டு இரண்டொரு தினம் அங்கே தங்கி நின்று பின் இராஜதானிக்குச் திரும்பினார்கள்.

போகிறவழியில் ஓர் ஆறுகுறுக்கிட்டது. அது காடுகள் அடர்ந்தஇரண்டு சரிவான மலைகளுக்கிடையிலுள்ள பள்ளத்தாக்கிற்சென்றது. அதன்நீர் பெரியோர்மனம்போல் குளிர்ந்தும் தெளிந்துமிராநின்றது. அரைக்கால் மைல் அகலமுள்ள அவ்வாறு அவ்விருமலைகளுக்கிடையில் ஓடினது மிகவும் ரம்மியமாயிருந்தது. ஆழ்நீர் மடுக்கள் பல அவ்வாற்றின் பற்பல இடங்களில் இருந்தன. எல்லோரும் அவ்வாற்றைக் கடக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்தார்கள். இச்சமயம் சிறிது தூரத்தில் பெருங்கூச்சல் கேட்டது. அதென்னவென்று எல்லோரும் செவிசாய்த்துக்கேட்கவே ஒருயானைக்கூட்டம் வருவதாக அறிந்தார்கள். உடனே எல்லோரும் நிஸப்தமாயிருக்கவேண்டுமென்று உத்தரவுபிறக்கவே எல்லோரும் யோகிகளதுமனநிலைபோல் சஞ்சலமற்றுநின்றனர். வெகுநாளாய் அக்காட்டுக்கரிகளின் கூட்டத்தைக்கண்டு களிக்கவேண்டுமென்றிருந்தசக்கிரவர்த்திக்குஅன்று தக்கசமயம்வாய்க்கவே அந்நேத்திரானந்தத்தை நன்கு அநுபவிக்கக்கருதி அக்கூட்டம் வந்திறங்கும்படியான துறைக்குச் சிறிது தூரததில் எல்லோரும் ஒதுங்கிநிற்கும்படி கட்டளையிட்டனர் எல்லோரும்ஆவலோடு கூட்டத்தின்வரவை இமையாநாட்டத்துடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். அவைகள் அம்மலைச்சரிவில் இறங்குங்கால் தூரத்திலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்குக் காட்டெருமைக் கூட்டம்போல் காணப்பட்டன. முதல் முதல் அநுபவமுள்ள பெரிய கொம்பானை ஒன்று வழிகாட்ட அதனைத் தொடர்ந்து பல பெரிய களிறுகளும் பிடியானைகளும் பின் செல்ல அவைகளைத் தொடர்ந்து சிற்றானைகளும் கன்றுகளும் ஏராளமாய் வந்துகொண்டிருந்தன அவைகளைத்தொடர்ந்து பல பிடியானைகளும் களிறுகளும் பல வழிச்செல்லும் இந்திரியங்களையடக்கியாண்டு ஒருவழிப்படுத்தி நிறுத்தும் யோகிகளைப்போல் சிதறிச்செல்லும் அச்சிற்றானைகளை ஒருவழிப்படுத்திச் செலுத்த முயன்றன. சில தாய் யானைகள் வழிதப்பிச் செல்லும் தம் கன்றுகளைத் தம் துதிக்கைகொண்டு நையப்புடைத்து இழுத்துக் கூட்டத்திற் சேர்த்து அவைகளின் பக்கலில் செல்லும். சில பெரியயானைகளின் மீது செடிகள் முளைத்திருந்தன. முதலிற் சென்ற யானை நீர் ஓரத்தில்

வந்து நின்று நாலா பக்கமும் சுற்றிப்பார்த்து நிர்மானுஷியமா யிருப்பதை யறிந்து சந்தோஷித்துத் தன் துதிக்கையை மேல்தூக்கி வீறிட்டுப்பிளிறிப் பின் அத்துதிக்கையை நீரில் அமிழ்த்திக் குடு குடுவென்று சப்தம் செய்து தன் தலையைத் திருப்பி சந்தோஷக் கூச்சலிட்டுப் பின்னோக்கவே எல்லாம் அக்குறிப்பறிந்து அவ்வியானைபோனவழியே செல்லத் தொடங்கின.

சிறிது தூரம் செல்லவே ஆழம் அதிகரித்ததைக்கண்டு அக்கொம்பன் நின்றுவிட்டது. அதுகண்டு எல்லாம்நின்றுவிட்டன. உடனே அது ஒரு ஒலிக்குறிப்புச்செய்யவே அங்குநின்ற கன்றுகளைத் தாய் யானைகளும் அவைகளின் களிறுகளும் தம் துதிக்கையால் தாங்கிநீர்திக்கொண்டு அந்நீர்நிலையைக்கடந்து அக்கரைசேர்ந்தன. இவ்வின்புற்றக காக்ஷியைக் கண்ணுற்ற சக்கரவர்த்தியும் ஏனையோரும் அடைந்தசந்தோஷத்துக்கு எல்லையில்லை. இவ்வாறு எல்லாயானைகளும் நீந்திக்கரையேறின. முதற்சென்றயானை அக்கரையின் கண்ணுள்ள குன்றேறிச் சிறிதுதூரஞ்சென்று எல்லாயானைகளும் கரை சேர்ந்தனவா வென்று கண்ணுங்கருத்துமாய்ப் பார்த்துச் சந்தேகந் தெளிந்து மறுபடியும் செல்லவே சக்கிரவர்த்தி ஓர் வேடிக்கை செய்யக் கருதித் தம் கையில் வைத்திருந்த குழலை ஊதினார். அதன் அரவத்தைக் கேட்ட யானைகள் பெருங்கூச்ச விட்டுக்கொண்டு ஒரே ஓட்டம் பிடிக்கவே எங்கு பார்த்தாலும் செந்தூள் பரந்து செக்கச் செவேலென்று செவ்வானம் போல் தோன்றிற்று. அவ்யானைகள் ஓடுங்கால் வழியில் எதிர்ப்பட்ட மரங்களின் இளங்கொம்புகளை முறித்துக்கீழே போட்டுக்கொண்டும் மரங்களை வேர்ப்பிடுங்கலாய்ப்பிடிங்கி யெறிந்துகொண்டும் அக்காட்டை சின்னாபின்ன மாக்கிக்கொண்டு சென்றன. அங்கு இருந்த வனவிலங்குகள் நாலா பக்கங்களிலும் தத்தம் உயிர்தப்பி ஓடி ஒளித்துக்கொள்ளத் தொடங்கின. இச்சமயம் அவ் யானைகளின் ஓட்டத்தைக் கண்ணுற்ற ஜனங்கள் இதென்ன ஆச்சரியம்! இவ்வோட்டம் மனோ வேகத்தினும் வேகமாய்த்தோற்றுகிறதே என்று பிரமித்தார்கள். இதனைப் படிப்பவர்களிற் சிலர் யானை தண்ணீரில் நீந்துவதும் மலையேறி ஓடுவதும் சாத்தியமாவென்று சந்தேகிப்பார்கள். அவைகளின் பெருத்த தேகம் நீச்சுக்கு மிகப் பொருத்தமானதே. அதன் பருமன் ஓட்டத்துக்குப் பொருத்தமல்லாதது போல் தோற்றினும் காடுகளில் அவைகள் அலட்சியமாய் ஓடுவது இயல்பே. அக்காட்சி கண்ணுறாதவர்களுக்கே அது ஓர் அதிசயமாகத் தோற்றும். இவ்வற்புதக் காட்சியைக் கண்ணுற்றுப் பேரானந்தமடைந்து எல்லோரும் டில்லிமாநகர் வந்து சேர்ந்தார்கள்,

(இன்னும் வரும்.)

எஸ். சாமிநாதையர்.

பரிகஸிக்கும் பறவை.

பாடும் பறவைகள் எல்லாவற்றினும் சிறந்தது பரிகஸிக்கும்பக்ஷியே. இதனை விசேஷமாக ஐக்கியமாகாணங்கள் முதல் பிரேஜில்வரை எங்குங் காணலாம்.

இப்பறவையின் நீளம் ஏறக்குறைய 9-அங்குலம். சரீரத்தின் மேற்பாகம் கருமை கலந்த தவிட்டு நிறத்தோடும் கீழ்ப்பாகம் சிறிது ஊதாகலந்த வெண்ணிறத்தோடும் கூடியிருக்கும். அதற்கு வாலும் சிறகும கறுப்பு.

தன் காதில் விழும் எவ்வித சப்தத்தையும் உள்ளபடியே சிறிதும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி. அதிநுட்பமாய் அமைக்கப்பெற்றுள்ள போனகிராப் வாத்தியப் பெட்டிபோல் மீண்டுந்தொனிக்கும் காரணம்பற்றி இதற்குப் "பரிகஸிக்கும் பறவை" (Making Bird) என்ற பெயர் வாய்த்தது. பல்வேறு பறவைகள் ஒரே காலத்தில் சேர்ந்து பாடுவது போல இது பல்வேறு குரல்களுடன் ஏககாலத்தில் பாடும். இப்பறவையைப் பற்றியே கேட்டிராதவரும் பார்த்திராதவரும், வகைக்கு ஒரு பறவையாகச் சேர்ந்து ஏககாலத்தில் பாடுகின்றன என்று நினைப்பரேயன்றி, ஒரே பறவைதான் இவ்வளவு குரல்களுடனும் ஏககாலத்தில் பாடுகின்றதென எண்ணவே எண்ணார். ஆதலின் அமெரிக்க இந்தியர் இதனை "நானூறு நாப்புள்" என்பர்.

ஆனால் இதன் கண்டத்தொனியோ அசல் பாடகனின் இனிய கீதத்தினும் அதிக இனிமையோடு கூடியதாயிருக்கும். ஏனைய பக்ஷிகள்யாவும் தத்தம் உறைவிடம் சென்று நிசப்தமாயிருக்கும் நடுராத்திரியே இதன் சுயகீதத்தைக்கேட்டு பிரமாநந்தம் கொள்ளத்தக்க சமயமாம். அவ்வமயம் தொடங்கி வெள்ளிமுளைக்கும் வரை விடாது பாடிக்கொண்டேயிருக்கும். பனிநிறைந்த காலை வேளைகளில் சோலைப் பறவைகள் யாவும் சேர்ந்து பாடுங்காலை இதன் கம்பீரத் தொனியே யாவற்றிற்கும் மேலாய்க்கிளம்பி சுரோத்திராநந்தம் விளைவிக்கும். பாட ஆரம்பித்த சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் ஏனைப்பறவைகள் யாவும் நாணித் தலைகவிழ்ந்து வாயடங்கும்.

உண்மையிலேயே இஃதோர் அதி அற்புதமான விகடகவியே. விகடர்க்குள்ளதுபோல் இதற்கும் குறும்பதிகம். திண்டாட விட்டு வேடிக்கைபார்த்து ஆநந்திப்பதில் இதற்கு மெத்தப்பிரியம். அநுபவம் பெரிதுமுடைய வேட்டைக்காரரைக்கூட இது ஏமாந்தலையச்செய்யும். இது எந்தப்பக்ஷி மாதிரியும் கூவவும் பாடவும் கூடுமாதலின் அவர்கள் தேடிவரும் பக்ஷிகள் சமீபத்தில் இல்லாதிருக்கும் பொழுதே அவைமாதிரி

இது கூவும் அல்லது பாடும். இத்தொனியைச் செவியுற்ற வேட்டைக்காரர், இது பரிகஸிக்கும் பக்ஷியின் சேஷ்டை யென்றறியாது மயங்கித் தாம் நாடி வந்த பக்ஷியே இங்குளதென நிச்சயித்து எங்கும் அதற்காகத் தேடியும் காணுது சோர்வடைவர். பார்க்கப்போனல் இது இருக்கும் இடத்திற்கும் இவர்கள் நாடிவந்த பக்ஷி இருக்கும் இடத்திற்கும் உள்ளதூரம் மைல் கணக்காயிருக்கும்.

மனிதர் ஏமாறுவதில் அதிசயம் என்னஇருக்கிறது? பறவை இனங் கூட ஏமாந்து போகின்றனவே! எங்ஙனமெனில், பக்ஷிகளின் பரமசத்துருவாகிய வல்லூறு அல்லது இராஜாளிபோல இது இருந்தாற்போலிருந்து கிரீச்சென்று உரத்துக்கூவும். இச்சப்தத்தைக் கேட்பது தான் தாமதம். பறவையினம் முழுதும் அஞ்சி நடுநடுங்கித் தத்தம் கூடு நுழைகின்றன. மற்றொரு சமயம், இது பறவைகள் தத்தம் பேட்டை அழைப்பதுபோல் கூவும். தக்ஷணமே ஒவ்வொரு பக்ஷியும் அதனதன் துணையைச் சேரும். அதன் விகடத்திற்கு அளவென்பதில்லை. நிற்க.

இது வீட்டில் வளர்க்கப்படும்பொழுதுகூடத் தன் குதூகுலத்தையும் சுபாவத்தையும் விடுகிறதில்லை. அது வாயைத் திறந்துவிடுமாயின் ஆகாய முழுதும் இனிய கீதத்தினுலேயே நிரம்பும். அப்பொழுது யாவரும் மெய்ம் மறந்து அதனருகிலேயே ஸ்தம்பித்து நிற்கவேண்டி யிருக்குமேயன்றி வேறு எக்கருமமும்புரிய மனம்செல்லாது. இங்கும் இது தன் சேஷ்டையை விடுகிறதில்லை. உதாரணமாக: நாயைத் தன் எஜமானன் அழைப்பது போல சிட்டியடித்துக்கூப்பிடும். உடனே நாய் திடுக்கிட்டு விழித்து வாலைக் குழைத்துக்கொண்டு எஜமானன் முன்போடி அவன் இடும் கட்டளையை எதிர்பார்த்தவண்ணமாக நிற்கும். இருந்தாற்போலிருந்து ஆபத்தால் அஞ்சிய கோழிக்குஞ்சுபோல் யாவரும் பரிதாபப்படும்படி அலறும். உடனே தாய்ப்பறவையானது, பருந்து தான் தனது குஞ்சுகளை அடித்துக்கொண்டு போக எத்தனிக்கிறதென்று நினைத்துத் தீங்குற்ற (தாகத்தான் கருதிய) தன் குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்க அலறிப்புடைத்துக்கொண்டு ஓடும். நாய் போற்குலைத்துப் பூனையைநடுக்கி ஒளியச்செய்யும். பூனைபோற்கத்தி நாயை, பூனையைத்தேடி அலையவிடுக்கும். இம்மட்டோ? தன் எஜமானன் கற்றுக் கொடுக்கும் சுரம் எவ்வளவு நீளமாயிருந்தாலும் அதனை அதி சுலபமாக எள்ளளவும் வித்தியாசமின்றி யாவரும் வியக்க மீண்டும் கூறிவிடும்.

சிறந்த பாடகனும் விகடனுமாயிருப்பதோடுகூட நமது பறவை தன் மட்டில் தான் அசகாயசூரனென்றே சொல்லவேண்டும். பறவைகளின் பரமசத்துருவாகிய கருநாகத்திற்கு இதன் குஞ்சுகளை விழுங்கி முட்டைகளைக்குடிக்க மிகப்பிரியம். இது இப்பறவைக்கூடிருக்கும் இடத்தைக் கண்டு

கொண்டவுடன் எவ்விதத்திலேனும் அதிசம்பிரமமாகத் தன் வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முழுத்தீர்மானத்தோடும் கூட்டண்டை செல்லுமாம். ஆதலின் கருநாகத்தைக்கண்டாலிதற்கு ஆகவேயாகாது.

ஆண்பறவை, பேடு உட்கார்ந்திருக்கும் கூட்டண்டை நின்று காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது மரத்தினடியில் உதிர்ந்துகிடக்கும் சரகுகளிலேனும் இலைகளிலேனும் சலசலவென்று இருந்தாற்போலிருந்து சப்தம் கேட்கும். கேட்டதோ இல்லையோ கண்களிரண்டு பளீரிடும். தக்ஷணமே காந்தியோடு கூடிய நீண்ட உடற்ஜந்து ஒன்று கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் மரத்தின்மேல் ஏற ஆரம்பிக்கும். இதுதான் கருநாகம்! தனது ஜன்ம சத்துருவைக் கண்டமாத்திரத்திலேயே நமது விகடனுச்கு அளவுக்குமிஞ்சி கோபம் ஜனித்து அம்பினும் அதி தீவிரமாக ஒரே பாய்ச்சலாய் அதன்பேரில் பாய்ந்து வெகு உக்கிரமாக அதன் தலையைப்பார்த்தே அடிக்கும். இப்படிச் செய்யும்பொழுது நமது பறவையானது பாம்பின் விஷப்பற்கள் தன்மேல் படாதபடி சர்வஜாக்கிரதையாய்த் தற்காத்துக் கொள்ளும். மேலும் பாம்பு சுலபமாய்க் காயமடையக் கூடியபாகம் தலையே என்று அது தன தியற்கை யறிவால் அறியும். அடிபொறுக்கமாட்டாமல் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கரும்பாம்பே சளைத்துப்போகும். ஆனால் நமது வீரனோ முன்னிலும் இருமடங்கு வலியுடனும் தீவிரத்துடனும் பாம்பை அடி அடி யென்றடிக்கும். உடனே பாம்பிற்கு எப்படியாவது உயிர்தப்பினால் போதும் என்றாய்விடும். தக்ஷணமே அது அங்கிருந்து விரைவாக நழுவி ஓடிச் சமீபத்தில் உள்ள புதருக்குள் மறைய ஆரம்பிக்கும். ஆனால் நமது தீரனோ சிறிதும் மனந்தளராது அதனைத் தொடர்ந்து சென்று சண்டித்தனமாய்ச் சண்டையிடும். பாம்பே முடிவில் அபஜயம் அடையும். அது குற்றுயிராய்க் கிடக்கும் சமயத்தில் அதனை இறுகப் பற்றி ஆகாயத்தி லுயரத்தூக்கிச் சென்று தொப்பென்று கீழேபோடும். உயிர் பிரியுமட்டும் அதைக் கொத்தியாவது செட்டையா லடித்தாவது தீர்க்கும்.

பாம்பு செத்ததன்பின் பார்க்கவேண்டும் நமது வீரப்புள்ளினை! மரத்தின் அதிஉயரமான கொப்பிலேறி உட்கார்ந்து கொண்டு பாம்பின் தோல்வியையும் தனது வெற்றியையும் நினைத்து நினைத்துப் பரவசங்கொண்டு ஆநந்தவெள்ளம் ஆறாய்ப்பெருக அதி சுத்த கெம்பீர தொனியுடன் வெகு நேரம் இடைவிடாது பாடித்தீர்க்கும். ஈச்சுர சிருஷ்டியின் அற்புதத்தை யாவரே யறியவல்லவர்?

A. M. H. School }
மதுரை. }
எம். கோபாலகிருஷ்ணையர்.
உபாத்தியாயர்.

பிழைதிருத்தம்:—Making Bird என்பதை Mocking Bird எனத் திருத்திக் கொள்க.

உருத்திராக்ஷப்பூனைகள் ஊர்ப்புலிகள்.

தமிழ்வரைப்பினுள் சிவனடியார்களைப் போல வேஷம் போட்டுப் பிறர் பொருள் கவர்ந்து வஞ்சித்து வயிறு வளர்ப்பார் பலருளர். அன்னோருண்மையை யறிந்த ஜனங்கள் அவரைக் காணும்போதும் அவரைப்பற்றி பேசும்போதும் "உருத்திராக்ஷப்பூனை" என்று சொல்லுகிறதை நாம் பலமுறை கேள்வியுற்று வருகின்றனம். நாமும் அவ்வாறே சொல்கின்றனம். எதன் பொருட்டு இவ்வாறு கூறுகிறோம் என்று சற்று விசாரஞ்செய்வாம்.

பூனையானது வேல்போன்ற கூரிய நகங்களையுடையது. ஆனால் அந்தக்கொடிய நகங்களை வெளிப்படுத்தாமல் தன்னுடலுக்குள்ளே மறைத்துக் கொண்டிருந்து தனக்கு ஆகாரமாகிய எலி, அணில், பறவை முதலியவற்றைக் கண்டால் அவையறியாவாறு மிகவும் மெல்லெனச்சென்று திடீரெனப்பாய்ந்து நகங்களை நீட்டிப் பிடித்துக் கொன்று வாயிற்போட்டுக் கொள்ளும். அன்றியும் அது தன்னை வளர்க்கும் யஜமான் வீட்டுள்ள பால், தயிர், நெய் முதலியவற்றை யாவருமறியாவாறு சென்று தின்றும் குடித்தும் யஜமானத்துரோகம் செய்வதில் கைதேர்ந்தது. தான் ஒன்றுஞ் செய்யாததுபோலப் பாசாங்கு செய்வதில் மிக வல்லது. திருக்கோவிலில் வளர்கிற பூனைகள் கடவுளுக்கு வைத்திருக்கிற நைவேத்தியத்தையும் பயமின்றியுண்ணும். இக்குணங்களால், "இந்தப்பூனையும் இந்தப்பாலைக்குடிக்குமா?" "கோவிற்பூனை தேவர்க்கஞ்சாது" என்பனவாகப் பழமொழிகள் பல வழுங்குதலும் பிரசித்தமேயோம்.

இதுகாறும் பூனையைப்பற்றிச்சிறிது தெரிந்தோம். இனியுத்திராக்ஷப்பூனையைப்பற்றிச்சிறிதாராய்வாம். நெஞ்சகத்தில் வஞ்சகம்பூண்டு பஞ்சபாதகத்துக்கும் அஞ்சலில்லாது தஞ்செயல்குணங்களைக்கொஞ்சமும் வெளியிடாது மெய்யெலாநீறு பூசி வேணிகள் முடித்துக்கட்டி அக்கமணிகள் தொக்கவடம்

புனைந்து அரஹர சிவசிவ எனக் காக்கைபோற்கதறிககோவி லைச்சுற்றிக்கும்பிட்டு விழுந்துவில்வக்குடலையைக்கையிற்பிடித்து வெள்ளுடைமுழங்கால் கொள்ளுமட்டுடுத்தி வீதியிற்போம் போது மெல்லனநடந்து தேவாரமாதிய திருமுறைப்பாக்களை நாவாரவோதி நகரெலாந்திரிந்து, ஏமாந்தபணக்காரன் எங்கே வருகிறான் பெரியகுடும்பத்துப்பேதையமங்கலி வருவதெக் கோவில் வழியில் என்றும், எவ்வெவரிடத்தில் எவ்வெப்பொருளை எவ்வெவ்வகையால் எவ்வெக்காலத்தில் கொள்ளையடிப் போமென்றுமுள்ளங்கொண்டு தெரிந்துளார் மனமும் திபங்க மயக்குவர்.

யாரேனும் ஒரு செல்வவந்தரைத்தாம் வசப்படுத்தலா மெனக்குறிப்பாலறிந்துகொண்டு ஆலயத்திலே அவர்வரவை யெதிர்பார்த்துக்காத்திருந்துகண்டு முன்னரேதாம் பூண்டுள்ள ருத்திராக்ஷவிபூதிகளாலும் சிவநாமதோத்திரங்களாலும் தாம மெய்யடிமைபூண்டவரென அவர்நினைக்கும் வண்ணங்காட்டிச் சிறிதே வார்த்தையாடத் தொடங்குவர். சற்றேசெவிகொடுத் தால்போதும். உடனே மழமழவென்று தமது கருத்துநிறை வேறுங்காலம் வந்ததாகக்கருதிக்களித்து ஐயா இது பொய் யுலகம் இதிற்றோற்றும் பொருள்களெல்லாம் அநித்தியம். ஊருஞ்சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற பேருஞ் சத மல்லப் பெண்டிர் சதமல்ல யாக்கை சதமல்ல இவை யெல்லாம் கனக்காட்சியும் கானல் நீரும் போலப் போய்த் தோற்றங்களே யாகும். எத்தனை கால மிருப்பினும் பின்னர் இறப்பதே உறுதி. அவரவரியற்றும் புண்ணியமொன்றுமே துணையாவது. பக்தி யில்லையேல் முத்தியில்லை. ஈசுரப்பத்தியே யென்றும் சிறந் தது. அதனினும் சிறந்தது அடியார் பத்தியே. சிவனடியார் கட்குக் கொடுக்கிற பொருள் ஒன்று கோடியாகப் பெருகும். என்று பலவாறுகத் தொடங்கி ஓடும் பொன்னும் கருத்தி லொன்றுகக் கண்டவர் போலவும் உறவும் பகையும் ஒரு தன் மைத்தாகக் கொண்டவர் போலவும் வயிற்றுப்பிள்ளை நழுவும் படியும், கல்லுங்கரைய, இரும்பும் இளக, உருக்கும் உருக வாழைப்பழத்தில் ஊசியை ஏற்றுவது போலப் பேசுவர். எப்

படியாவது தம் சொல் கேட்டவர் தமக்கு வேண்டும் பொருளை யுடனே கொடுக்கும்படி செய்து கொள்வர். தினமும் உழக்கு விபூதி பூசுவர். பேச்சுக்குப் பேச்சு அரஹரா சிவ சிவா என்பர். கழுத்து, கை, முதலியவற்றில் அக்கமணியைச் சுமை சுமையாக அணிவர். சொட்டைத்தலையில் முளைத்த கட்டை மயிரிலும் ஒரு சிறு ருத்திராக்ஷத்தைக் கட்டித் தொங்கவிட்டுக் கொள்வர். ஆள் கண்டு தேவார மோதுவர். ஆள் கண்டு உடையவர் பூசை செய்வர். பசுமடம் கட்டுகின்றேன், நந்தனவனம் நாட்டுகிறேன். குருபூசை மடம் புதுக்குகிறேன். குளம் வெட்டுகிறேன். ஆலயம் அமைக்கிறேன். எனப்பலவாறு வெளிக்குக்கூறிப் பிறர்பொருளீட்டிப் பெண்டு பிள்ளைகளையும் தமதுயிரினும் சிறந்த காமக் கிழத்திகளையும் காப்பார்கள். பகலில் ஆலய பூசாகாலங்களிலும் இரவில் அர்த்தசாமம் வரையும் திருக் கோவிலிலிருந்து புஷ்பப் பணிவிடையாதியவற்றைச்செய்து பிறரைமயக்குவர். அர்த்தசாமத்துக்கு மேல் ரூபவதியான தாசி வீடுகளிலும் விதவா வீடுகளிலுமே இந்த மகா மூர்த்திகளைக்காணலாம். இக் கொடியர் சந்யாசிகளெனவும் நைட்டிகப் பிரமசாரிகளெனவும் கூறிக்கொள்வர். அம்மம்ம! இவரன்றோ பசுத்தோல்போர்த்தப் புலிகள், ஆதலின் இவர்களை ஊர்ப்புலி யென்பதற்கு யாது தடை? இபபுலிகள் வஞ்சகத்தையறிய ஓடு நாட் செல்லும். ஆனால் இக் கொடும்புலிகளால் ஏமாற்றப்படுவோர் பெரும்பாலும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரும், சிற்சில கைம்பெண்களுமே யாவர். இந்த நகரத்தார்கள் பொருளீட்டும் வகையில் அதி புத்திசாலிகளாயினும் வாய்ப்பேச்சும் வேடமுங்கண்டு எளிதில் மயங்கிப் பொருளைக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்பு உண்மையை யறிந்து ஏமாந்ததை வெளிவிடாது அடக்கிக் கொள்கின்றனர். இந்நாட்டுக்கோட்டையார்கள் தாமாகச்செய்கின்ற தருமங்கள் அனைத்தும் நன்கு நடை பெறுகின்றமைக்கு நாம் அவர்களை மெச்சிப் புகழுவோமாயினும், இப்பிரபுக்கள் ருத்திராக்ஷப் பூனைகளைக் கண்டு மயங்கி எளிதில் மோசம் போகின்றமை பற்றியும், உண்மையடியார்களை யறிந்து போற்றும் ஆற்றலில்லாராயது பற்றியும் சிறிது குறை கூறவும் வேண்டியதாயிற்று.

வேஷங்கண்டு மயங்குவது அறிவிற்கு ஒருசிறிதும் பொருந்தாது. "வேடநெறிநில்லார் வேடம்பூண்டென்பயன்" என்பது மெய்ம்மொழியன்றோ? அந்தோ! இந்த ஆஷாடபூதிகள் வேடத்தாலும் பேச்சாலும் நாட்டுக்கோட்டைப் பேதைப்பெண்களிடம் பொருளைக்கவர்வதை நாம்நேரில் பலமுறைகண்டுளேம். இந்தப்போலிவேஷதாரிகளால் உண்மையடியார்கட்கும் இழுக்கேவருகின்றது. சிவன்முத்திபுரமாகிய இத்திருவாலவாய்த் திருக்கோவிலிலும் இத்தகைய கோயிற்பூனைகள் இருப்பது பரிதபிக்கத்தக்கதே. இப்பூனைகள் சதா சிவாசாரியர்களை நிந்திப்பதும், சமயாசாரியர்களைப் பழிப்பதும், தம்மினுமிக்கார் எவருமில்லையென்று பிறரையெல்லாம் குறைசொல்வதும் ஆகிய கொடுஞ்சொற்களையே ஆலயத்தில் பேசுகின்றனர். ஆனால் நெற்றியில் திருநீறும், கழுத்தில் உருத்திராக்கமும், கையில் வில்வக்குடலையும் விடுகிறதில்லை. "ஆத்மஸ்துதியம், பொருளாசை, பரநிந்தை இம்மூன்றுமில்லாத எனக்கும் ஒருபணம் அந்தக்குடிகாரப்பயலுக்கும் ஒருபணமா" என்று கூறுகின்ற மகாபுருஷோத்தமர் இவர்களே. இவர்களைப்பற்றி யிங்கு இத்தனைதூரம் யாம் கூறவந்ததெல்லாம் இவர்கள் திருந்தும் பொருட்டன்று. இவரைத் திருத்தல் யாராலுமாகாதகாரியம். நாயின்வாலைக்குணக்கெடுத்தலியலுமா? இக்கொடும்பாவிகளின் உண்மையையறியாது மயங்கியிருக்கும் ஏனையர் இவரது வஞ்சகச்செயலை நெஞ்சகங்கொண்டு ஆராய்ந்தறிந்து இவர்க்கிடந்தராது விலகவேண்டுமென்பதே எமது அபிப்பிராயம். "பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு" என்றது பழமொழியாகும். பாம்புக்கு வார்த்தபால் விஷமாகுமேயன்றிப் பிறிதில்லை. அதுபோல இந்தமோசவேஷ தோஷமூர்த்திகட்குதவும் பொருளும் கேடு பயப்பதன்றி யணுத்துணையும் நன்மை பயவாது. மனந்தூய்தாகாதபோது உடற்றூய்மையும் பிறவும யாதுபயன்செயும்? இந்த ஊர்ப்புலிகளையும் அவர் செய்கைகளையும் நினைக்குந்தோறும் மனம் நடுங்குகின்றது. இக்கடம்பவனத்தில் இந்தப்புலிகள் உலவித்திரிவதால் நம்மவர்களே மோசம் போகாதிருங்கள்.

K. R. M. மதுரை.

தர்மி லோபி சம்வாதம்.

(187-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிவபெருமானுனவர் நாரதமகாமுனிவரிடம் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறே ஓர் விருத்தப் பிராமண வடிவங்கொண்டு காசிமா நகர்க்குச்சென்று நல்ல புண்ணியகாலமாகிய துலாஸ்நாநகாலத்தில் மேற்கண்ட தனபாலன் கங்கைக்குச்சென்ற விப்ரோத்தம ரெல்லாரும் ஸ்நானம் செய்து ஜபதப முடித்துக்கொண்டு தத்தம் மனைகட்கு மீண்டேகும் வரை காத்திருந்து கங்கைக்கு நீராடச்சென்றது தெரிந்து (எம்பெருமானுகிப பூசுரவடிவங் கொண்டோர்) அவனுக்கு முன்பாகப்போய் மங்களமுண்டாகுக வென்ருசீர்வதித்து நிற்க, நீர் யாரையா பார்ப்பாரில்லாத சமயத்தில் நீராடவரின் காசு செல்வாகாதென்று யாவரும் போனபின்பு இவண்வர, நீரிப்போது யமனைப்போல்வந்துதோன்றினீர்என்ன, விப்பிரர், தாங்கள் ஸ்நானஞ்செய்ய வந்ததால் சங்கல்பம் சொல்லிவைக்கவந்தனனென, நல்லது அட்படியே ஆகட்டும் ஜலஸ்பரிசத்துக்குச்சென்றுவருகிறேன் இவ்விடத்திலேயே யிருமென்று கரையேறி ஒரேஓட்டமாயோடி மற்ருேர்சட்டத்தில் நின்ருன். சுவாமி அஃதுணர்ந்து அங்கும்போய்ச்சேர்ந்தார். அப்போது, என்காணும், நான் அங்கிருந்து ஓர்போக்கைச்சொல்லி ஒடிவந்ததினுலேயே நீர் அர்த்தஞ்செய்து கொள்ளக்கூடாதா? எனக்கு சங்கல்பமந்திரம்தெரியும், நீர்சொல்ல வேண்டுவதில்லை போமென, மறையவராகிய சிவபெருமான் வேதியர்வாக்கால் சொல்லக்கேட்டுச் சொல்வதேமுறையென, நல்லது அப்படியே ஆகட்டும், என்னிடம்ஓர்காசும் அபேட்சிக்கக்கூடாதென்று தனிகன்கூற, அய்யர், சங்கல்பம் சொல்லிவைத்தவர்கட்கு ஏதேனும்சக்திக்குத்தக்கபடிகொடுப்பது தான் சாஸ்திரநியாயமென, அப்படியானுல் நான் ஒருகாசுக்குமேல்தரேன் சம்மதமாவென, அந்தணர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டதின் பேரில் ஸ்நானஞ்செய்துமுடித்து ஒருபைசா தானஞ்செய்திருக்கிறேன்என, சுவாமி, அவன்வீட்டுக்கு மீண்டுசெல்லும்போது பின்தொடர்ந்துபோக, ஏன்காணும், பார்ப்பானுக்கு வாய்ப்போக்காதே யென்பதுபோல நான் சொன்னதேபோதுமென்று பின்தொடருகிறீரோவென்றவனை நோக்கி ஸ்வாமி, நீர் இப்போதே காசு கொடுக்கவேண்டியதில்லையாயினும் நான் வீட்டு அடையாளமேனும் பார்த்துக்கொண்டாலல்லவோ மற்ருெருநாள்வர அனுகூலமாயிருக்குமென்ன, இதுதான் எனது வீடென்று வீதிவாசற்படியண்டையிலேயே உள்ளேவராமல் நின்றுகொண்டான். சுவாமி சிறிது தூரம்சென்று மறைந்துபோய் மறுநாள்செல்ல, இப்போது எல்லாம் பவுனுகவும் ரூபாவாகவுமிருப்பதால் அடுத்தசந்தைநாளில்வந்தால் அவைகளிற்

சிறிது மாற்றியும்மக்குச் சொன்னதைத்தருகிறேனென்று ஒவ்வொருசந்தைக்கும் மேற்கண்டவிதமாகவே சொல்லி ஆறுமாசங்கடத்தினன். ஏழாவது மாசம்முதற் சந்தைதினத்தில் அவன் தன் குணத்திற்கிசைந்தவளான தன் மனைவியையழைத்து அடீ அந்தச்சண்டாளப்பார்ப்பான் இப்போதுவந்துவிடுவான் ஆகையால் நான் குளிர்காய்ச்சல்வந்ததுபோல் அபிநயித்துப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நீ என்பக்கத்தி லுட்கார்ந்துகொண்டிருந்து அவன் வந்தவுடன் அடாசண்டாளா நீ ஓர் காசுக்காக வரத்தலைப்பட்டதுமுதல் அவருக்கு அன்னபானதிகள் செல்லாமல் தேகம் மெலிந்து குளிர்காய்ச்சல் வந்துகொண்டிருக்கிறதுந்தவிர இப்போது கைகாலிழுந்துக்கொண்டிருப்பதால் இனிப்பிழைப்பாரோவென்ற சந்தேகமேலிட்டிருக்கின்றது, நீ தொலைந்தால் ஒருக்கால் பிழைக்கக்கூடுமென்றெண்ணுகிறேனென்று சொல்வாயென ஆஞ்ஞாபித்தவண்ணம் புருஷன் சமீபத்திலேயே யிருந்துகொண்டிருந்து அந்தணராகிய கடவுள்வந்தவுடன் அவள்தனது பர்த்தாமொழிந்தவாறே யியம்பவே, ஸ்வாமியானவர், அம்மணி ஒரு காசுக்காக நான் படும் கஷ்டம் சொல்ல வொண்ணாது. கடவுள் கிருபையாலே நானவரிடமிருந்து ஓர் காசு வாங்கும் பிராப்தமிருக்குமாயின் அவர் எவ்விதத்திலும் பிழைத்துக்கொள்வாரென்று விடைகூறிக் காசு என்று உருப்போட்டுக்கொண்டே யிருந்தார். இன்று இவன் தொலையமாட்டானென்று நிச்சயம்பண்ணி மூச்சை யிழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு செத்தவன்போ லபிநயித்தனன். அப்போது அவன் மனைவி தலைதலையா யடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்தக்கதிபாய்விட்டதே யென்று புலம்பவே சுற்றத்தாரும் மற்றையரும் கூடிப்பாடையில் வைத்து உருத்திர பூமிக்குக் கொண்டுபோய்க் காஷ்டங்களடுக்கி அவைகட் கிடையிலிருத்தி அவன் மனைவியைக்கொண்டு கொள்ளிவைக்கச் செய்து அவளை இழுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குச்செல்ல, சுவாமிமட்டும் அவ்விடம் விட்டு நகராமல் காத்துக்கொண்டு எனச்கு நல்லகாலமிருந்தால் இவர் பிழைத்துக்கொள்வாரென்று காசு காசு என்றதை மறவாம லுருப்போட்டுக்கொண்டே யிருக்க, ஷை தனபாலன், நாற்புறமும் தீமூண்டு உடம்பைப் பற்றும்வரை சகித்துக்கொண்டிருந்து சாம்பலாகும் வரையிலிவன் தொலையவே மாட்டானென்று நிச்சயித்துக் கட்டைகளைத் தள்ளிக்கொண்டு கீழே விழுந்து எழுந்திருந்து உம்மைப்போல் விடாக்கண்டனை யானிதுகாறும் பார்த்ததில்லையெனவும், என் ஜாதகப்பலன்படி ஒருகாசும் கொடுக்க மனந்துணியவில்லையென்செய்வேன் மன்னிக்கவேண்டும், இனி யென்னைக் காசு விஷயமாய் எதிர் பார்ப்பதிற் பயனில்லை யெனவும், சொல்லிக் கீழே விழுந்து சுவாமியின் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கெஞ்சினன். சுவாமியின் திருவடிக்கமலங்களை ஸ்பரிசித்த விசேஷத்தால் ஞானம்பிறந்து சிவபெருமானே

பெனத்துணிந்து சுவாமி! பரமலோபியாகிய எனக்குஉனதுபாதசெரிசனம் கிடைத்த நியாயமென்னவென, பூர்வ ஜன்மத்தில் எனது ஆலயத்திருப் பணி செய்தோரில் ஒருவனுக்கு ஓர்கல் எடுத்துக்கொடுத்தபுண்ணியவசத்தால் இப்போது எனது தரிசனம் உனக்குக் கிடைத்தது அதனுல் இனி உனக்கு உலோபகுணம் நீங்கி மெய்யடியார், கற்ரூேர், ஏழைகள் முதலாயினோர்க்கு உன்னிடமிருக்கும் பொருளையுதவி நற்கீர்த்தியடைந்து வம்சத்தை விளக்க ஓர் புத்திரனையும் பெற்றுச் சிலகாலத்திற்குப் பின் எனது பதவிழல் அடையக் கடவாயெனக் கருணைசெய்து மறைந்தருளினுர். நீர் அந்தத் தனபாலனைப்போல் அவதாரம் செய்திருக்கிறீர் போலும். 'நல்லது இருக்கட்டும். சூதர் வேசியர் என உருப்போடுகின்றீர். அவர்களாலுண்டாகும் விபரீதங்களை விவரமா யெடுத்துரைக்கின்றேன். ஞாபகத்துடன் கேட்பீராக.

(இன்னும் வரும்)

இங்ஙனம்,

4—6—04.
திருச்செங்கோடு } சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியார்,

சைவசித்தாந்தம்.

(முன்தொடர்ச்சி)

நாலு வருணத்தாருக்குங் குருத்துவமுண்டு. ஆனுல் அவர்களுக்குள்ளே பிராமணன், பிராமணன் முதலாகிய நாலு வருணத்தவர் அனுலோமர் முதலிய அறுவர் ஆகிய இப்பதின்மருக்குங் குருவாகலாம். க்ஷத்திரியன், க்ஷத்திரியன் முதலான ஒன்பது பேருக்குங் குருவாகலாம். வைசியன், வைசியன் முதலான எட்டுப்பேருக்குங் குருவாகலாம். சூத்திரன், சூத்திரனுக்கு மாத்திரம் குருவாவான். ஆச்சிரம முறையிலும், சந்நியாசி, சந்நியாசிமுதல் நாலாச்சிரமிகளுக்குங் குரு. வானப்பிரஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன்முதல் மூன்றாச்சிரமிகளுக்குங் குரு. கிரகஸ்தன், கிரகஸ்தன் பிரமசாரி இருவருக்குங் குரு. பிரமசாரி, பிரமசாரிக்கே குருவாவான் ஆனுல் பிரமசாரி நைஷ்டிகனுயிருந்தால் சன்னியாசி தவிர மற்ற மூன்று ஆச்சிரமிகளுக்குங் குருவாகலாம். சொல்லிய முறைப்படி குரு அகப்படாவிடில் க்ஷத்திரியன் பிராமணனுக்கும், வைசியன் க்ஷத்திரியனுக்குங் குருவாகக்கூடும். ஆனுல் சூத்திரன், சூத்திரனுக்கே குருவாவான். ஒருபோதுந் தனக்கு மேலான வருணத்திற்குக் குருவாகமாட்டான். இனி சந்நியாசிகள், தபசுவி, விவிதிஷு, வித்துவான், என மூன்றுவகைப்படுவர்.

தனிமையாக வமர்ந்து ஞானபூசையும் இரந்துண்டலுஞ் செய்து இடையறுத நிட்டை கூடுவோர் தபசுவியெனவும், அறம்பொருள் இன்பம் வீடு பேறு என்பவற்றை மாணுக்கர்சட்கு உணர்த்தலோடு மற்றையகிருத்தியங்களையுமுடையவர் விவிதீஷுஎனவும், அறநூல்முதலியவற்றிற்கு வியாக்கியானம் பண்ணுதலோடு மற்றையகிருத்தியங்களையும் உடையவர் வித்துவான் எனவுங்கொள்க.

நான்காம்வருணத்து விரத்தருக்குக் குருத்துவம் இல்லையென்றும், கிரகஸ்தருக்கே குருத்துவம் உண்டென்றும் சிலர் கூறுவாராயினர். அவர் காமிகாகம சுலோகமொழிபெயர்ப்பாகச் சைவசமயநெறிநூலுடையார், "சூத்திரனுந்தேசிகனுவான் மரணுந்தந்துறவி, சாத்திரத்தின் மூன்றுமுணர்ந்தால்" என்று கூறிய திருக்குறளும், நான்காம்வருணத்திலே துறவறத்தினராய திருநாவுக்கரசுநாயனர் சைவசமய பரமாசாரியராகவும், மெய்கண்டதேவர் திருக்கைலாயசந்தான பரமகுரவராகவும் எழுந்தருளியிருந்தமையும் நான்காம்வருணத்து விரத்தருக்கே விசேடகுருத்துவம் உண்டென்பதற்குச் சான்றுதலைச் சித்தசமாதானத்தோடு உணர்ந்து தெளிவாராக. நான்காம்வருணத்துக் கிரகஸ்தருக்கும் குருத்துவம் உண்டென்பது ஆசாரணைமுதலியவற்றுல் கொள்ளற்பாற்று. இன்னும் இதன் விரிவெல்லாம் ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் செய்தருளிய சிவஞானபோத திராவிட மகாபாடியத்திற்காண்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்.

இந்தப்பாகுபாடெல்லாம் கிரியைக்கன்றி ஞானத்திற்கில்லையென்றறிக. இப்படியே ஆச்சிரமமுறையிலும் வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசிக்கும், கிரகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தசன்னியாசி இருவருக்கும், பிரமசாரி, கிரகஸ்த வானப்பிரஸ்தசந்நியாசி மூவருக்கும் குருவாகக்கூடும். நாலுவருணத்திலும் நன்னடை வயது குணம் வடிவுமுதலான நற்குணமுள்ளவனுய்க் குற்றமில்லாதவனுய் இருக்குமவனே குருவாவான். பின்னும் இப்படிப்பட்டகுருவானவன் பசுத்துவசம் பந்தமுள்ளவனல்லன். வேதாகமாதிகளில் சிரவண மனன நிதித்தியாசனமுதலானவற்றின் பரிபாகானுகுணமாகவுண்டான சாக்ஷாத்காரத்தால் சம்பூரணமாகக்கிடைத்த சிவபாவமுள்ளவனேயாவான். பரம்பொருளே ஆசாரியமூர்த்தியை யதிஷ்டித்து நாலுவிதமான சத்திநிபாதத்திற்குத்தக்கபடி சகலர்களையும் அனுக்கிரகஞ் செய்கின்ருர். கும்பாதிகளிற்போல குருவினிடத்திலும் சிவன் சாந்நித்தியமாகவந்து அனுக்கிரகஞ்செய்கின்றமையால் ஆசாரியன் சிவனென்பது உபசாரமல்ல, சாக்ஷாத் சிவனேயென்றறியவேண்டும். இப்படிப்பட்ட குருவினிடத்தினின்றும் ஆகமங்களில் சொல்லியவிலக்கணமுள்ள அதிகாரியானவன் முதலில் சமயதீக்ஷைபெறவேண்டும். தீக்ஷையின் பொதுவிலக்

கணமாவது ஆகமத்திற்சொல்லியநித்தியகன்மாதிகளில்அதிகாரம்? அல்லது ஆகமசிரவணத்தில் அதிகாரம் இவ்விரண்டிலொன்றைச்சாதிக்கவல்ல சிவசத்திவியாபாரமாகும். அதுவும் கிரியாசத்திவியாபாரமென்றறிக. அவற்றுள் சமயதீக்ஷை விசேடதீக்ஷை இரண்டும் சிவாலயத்திருப்பணி சிவபூசை முதலானவை நித்தியகன்மமுதலானவை இவற்றில் அதிகாரத்தையும் ஆகமசிரவணத்தில் அதிகாரத்தையும்கொடுக்கும். நிருவாணதீக்ஷை ஆகமசிரவணம், மனனமுதலானவற்றில் அதிகாரத்தைக்கொடுக்கும்.

வேதமோதுதற்கண்ணும் வைதிக ஆசாரத்தின்கண்ணும் உபநயனப் பேறுடையார்க்கன்றி யதிகாரமின்மைபோலச் சைவாகமமோதுதற்கண்ணுஞ் சைவாசாரத்தின்கண்ணுஞ் சிவதீக்கைப்பேறுடையார்க்கன்றி யதிகாரமில்லையெனக்கொள்க.

அஞ்ஞானத்தைநீக்கி ஞானத்தைத்தருவது தீக்ஷை. தீ—ஞானம் க்ஷா-பாசத்தைக்குறைப்பது. சிவாகமத்திற்கூறியதீக்ஷையின் உயர்ச்சி, வாயவ்வியசங்கிதையிலே,சைவநூலிற்கூறப்பட்டதும் பாசமூன்றையுந்தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீக்ஷையைத்தவிர வேறுயாதொரு ஆச்சிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மாந்தருக்கு மேன்மையன்று. ஆதலால் தீக்ஷையினாற்றான் மோக்ஷம். ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக்கருமங்களினாலும் மோக்ஷம் இல்லை. அத்துவசுத்தியையின்றி முத்தியைவிரும்பும் மனிதர் கோலின்றி நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போல்வர். தோணியின்றிக் கடலைக்கடக்க விரும்பினவர்போல்வர், என்று கூறுமாற்றாலும் விபூதிருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்தும், விஷ்ணுமுதலிய பசுக்களைப் பசுபதியாகிய சிவபிரானோடு சமமெனக்கொள்வோராகியபுல்லறிவாளர் தீக்ஷையை இகழுங் கூற்றுத்தூரம் போய்த் துச்சமாய்விடும்.

சங்கராசாரியர் இயற்றிய பிரபஞ்சசாரத்தில் பஞ்சாக்ஷர ஜபவிதானப் பிரகரணத்தில் சிவாகமோக்த சிவசமஸ்காரரூப சடத்துவசோதனமென்னும் நிருவாணதீக்ஷையைச் செய்துகொண்டவர்களே பஞ்சாக்ஷரஜபத்துக்கும் சிவபூசைக்கும் அதிகாரிகள், என்றும் இந்தத்தீக்ஷை ஞானவதி, கிரியாவதி என இரண்டுபேதம் என்றும் தேசகாலாதிகாரசம்பத்துக்களுக்கு ஏற்ப இந்த அனுட்டானஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றன.

சூதசங்கிதையிலே யஜ்ஞவைபவகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் சடத்துவசோதனரூபமான கிரியாவதிதீக்ஷை விசேடித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சூதசங்கிதைக்கு வியாக்கியாதாவும் சதுர்வேத

பாஷ்யகர்த்தாவுமாகிய வித்தியாரண்ணியர் என்று பிரசித்திபெற்ற மாதவாசாரியர் சூதசங்கிதை முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாய வியாக்கியானத்தில் சங்கராசாரியர் பிரபஞ்சசாரத்திற் சொல்லியபடி தீக்ஷைசெய்துகொள்ள வேண்டுமென்று வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிறார். ஆதலால் வைதிகப் பிராமணர்களுக்குத் தீக்ஷையில்லையென்று கூறுவது ஒரு சிறிதும்பொருந்தாது. வைதிகஙிஷ்டருக்குங்கூடப் பாசவிமோசநஞ் செய்யத்தக்க தீக்ஷை உண்டு. கேநோபநிஷத்திலும், தாபநீயோபநிஷத்திலும் ஏனைய வுபநிடதங்களிலும் ஹௌத்திரி என்ற கிரியாவதிக்கு இதரமானஞானவதி தீக்ஷை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த ஞாநவதி தீக்ஷா விஷயங்கள் எல்லாம் வேதங்களுக்குஞ சம்மதமே. ஆகையால் வைதிகர்களாலும் தீக்ஷை செய்துகொள்ளத் தக்கதே என்பது காண்க.

அத்தீக்ஷை, சாதார தீக்ஷை, நிராதார தீக்ஷையென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் சாதாரதீக்ஷை மும்மலங்களுமுடைய சகல வர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறையில் வைத்து அறிதுணர்த்த வேண்டுதலின் இவ்வுலகின்கண் அவ்வுயிர்களுக்கே குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று செய்து மலத்தை நீக்குவன். சாதாரம் ஆதாரத்தோடு கூடியது.

நிராதாரதீக்ஷை சகல வர்க்கம்போல குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட்டு அறிதுணர வேண்டாத விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் என்னும் இரு திறத்தார்களுக்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றுஞ் செய்து மலத்தை நீக்குவன். நிராதாரம் ஆதாரம் வேண்டாது செய்வது.

அவ் வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப்படுதலின் அதற்கேற்ப ஆசிரியன் அம்மலத்தைக் கெடுக்கும்படி செய்யும் சாதார தீக்ஷையும் பலவகைப்படும், அவையாவன:—நயனமும் பரிசமும் வாக்கும் பாவனையும் நூல்களும் யோகமும் ஔத்திரியும் சத்திசாம்பவ முதலியனவுமாகப் பலவகைப்படும். அவைகளுள் நயனதீக்கை முதலிய ஆறும், சுதந்திரமாகச் செய்யப்படுவனவும், அவுத்திரிக்கு அங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவுமென்று இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை ஔத்திரிக்கு உரியரல்லாதாருக்குச் செய்யப்படுவனவெனக்கொள்க. ஹூதசஹிதம் ஹௌத்திரி ஹூதம் ஓமம். நயனதீக்கையாவது, மீனானது சினையைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே யதனைப் பேதித்துத் தன்னைப்போலாக்குமாறுபோல ஆசாரியன் உண்மைப்பொருளில் சித்தத்தை வைத்து திவ்விய நயனத்தினாலே பார்த்து அவனிடத்தில் கட்டுப்பட்ட பந்தங்களை நீக்குதலாம்.

பரிசதீக்கையாவது:—வாரணமானது தன் முட்டையைப் பரிசித்துத் தன் வண்ணமாக்குமாறுபோல ஆசாரியன் தனது வலது கையில்

சிவ அத்தங் சற்பித்துச் சோதி ரூபமாகத் தியானம்பண்ணி மாணவகன் தலை தொடங்கி சர்வாங்கமும் பரிசித்து மலத்தை நீக்கித் தன் வண்ண மாக்குதலாம்.

மானததீக்கையாவது:—ஆமையானது தன் முட்டையை நினைந்து தன் வண்ணமாக்குமாறுபோல ஆசாரியன் தனது இரேசக வாயுவினாலே புறப்பட்டுச் சீடனுடைய பூரகவாயுவினாலே இருதயத்திலே பிரவேசித்து சிஷ்ய சைதந்நியத்தை வாங்கித் துவாதசாந்த மளவாகக் கொண்டுபோய்த் தம்முடைய இருதயத்தில் சிவ சைதந்நியத்துடன் கலந்து உப்பும் அப்பும் ஏகரசமானதுபோலப் பாவித்துச் சிஷ்ய சைதந்நியத்தைச் சிஷ்ய தேகத்தில் பிரதிஷ்டை பண்ணுவது.

வாசகதீக்கையாவது:—வருணாச்சிரம குணமாகப் பஞ்சாக்கரத்தை உபதேசம் பண்ணுவது.

சாத்திரதீக்கையாவது:—முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாஞ் சங்கிரகித்துப் பதிபசுபாசத்தி னுடைய இலக்கணங்களையுஞ் சிவ-சீவர்களுடைய ஐக்கியத்தையும் சத்சம்பிரதாயமாகப் போதிப்பது.

யோக தீக்கையாவது:—ஆசாரியன் நாடிசந்தான் மார்க்கத்தினாலே மாணாக்கனுடைய இருதய கமலத்தினாலே பிரவேசித்து அவ்விருதய கமலத்தினடுவே விந்துரூபமான ஆன்மாவைச் சுழுமுனை நாடிவழியாகக் கொண்டுசென்று சிவனிடத்திலே யோசிப்பித்து நிறுத்துகையாம்.

இனி ஔத்திரி தீக்கையாவது:—ஞானவதி கிரியாவதி யென்று இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் ஞானவதியாவது குண்டம், மண்டலம், அங்கி, நெய், சுருக்கு, சுருவமுதலிய அனைத்தும் மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியை செயவதாம். இன்னும் ஞானவதி சத்திசாம்பவி என்று இரண்டு வகைப்படும், சத்தி-யோக தீக்கை. சாம்பவி-ஞானதீக்கை. சத்தியாவது புறம்பேபோற்குண்ட மண்டலாதி மனச்சிறப்புச் சங்கற்பத்தாற் குறித்துப்பண்ணுவது. சாம்பவி மனாதீதசிற்சத்தியின் சிறப்புப்பார்வையாற் பாசம் நீங்கப்பார்த்துப் பண்ணுவது.

இங்ஙனம்

சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

இன்னிசை இருநூறு.

[தொடர்ச்சி]

8-வது அதிகாரம். துறவு

1. மகவு மனைபொன் *களைகண்மாய் வொன்றால்
பகைமிடி சோம்பு ‡பருவரல் ஆசை
வெகுளியான் ஆமெனின் மேற்கடை போகா
துகளறவாய்ந் தெய்தல் துறவு.

* பற்றுக்கோடு. ‡ துன்பம்.

2. வஞ்சத் துறவால் மனிச்சர் மயங்குற
நெஞ்சில் துறவார் ο படிற்றொழுக்கில் நின்றவர்
நஞ்சிற் கொடியர்பின் வீழ்ந்தெழார் நைந்துளம்
அஞ்சக் கொடிய அளறு.

ο பொய்யொழுக்கம்.

3. புறத்துமனஞ் செல்லாமே வேட்டுவன்பாற் புக்க
திறத்தாற் புழுவும் அதன்வடிவாம் தேரின்
அறக்கடலாம அண்ணல் அடிசேர்ந்தால் அன்னோன்
இறப்பிலுரு எய்தல் இயல்பு.

4. பாலை கடந்தினிய பூஞ்சோலை பற்றற்கு
மேலாம் சிவிகைமிசைச் செல்வான் விரும்புமோ
கோலும் குடைசெருப்பும் மெய்யுணர்ந்தார் கொள்ளாரோ
மேலாய யோகும் விழைந்து.

சிவிகையிறசெல்வார் குடைமுதலிய விரும்பாமைபோல்
மெய்யுணர்ந்தார் சரியைகிரியை யோகங்களை விரும்பார்.

5. ஒருதலை யேனும் உணவினுயிர் நிற்றல்
வருவாய்க்குத் தக்க வயிறுகொளல் இன்றே
பொருபசிக்கு நேர்வ புசிப்பினிதாம் அன்றிப்
பெருவாழ்வு வேண்டல் பிழை.

6. எண்ணின் இரத்தம் தசையே இருகொங்கை
புண்ணென்றே அல்குல் புழுக்கும்பி சேறுநிறை
துண்ணென் குழியஃதே துன்புறுதீச் சூழ்நரகு
பெண்ணாசை சாலப் பிழை.

7. காவாமை யாற்பலநோய் காப்பினும்நோய் பற்பலவே
யாவானும் செய்வதுமநோய் செய்யாமை யானும்நோய்
சாவாமை நோய்சாவும் நோய்காண் தவிர்கவே
ஆவா உடற்கண் அவா.

8. ஆசைப்பேய்க் கோட்பட்டான் அண்டம் அளவில
பேசப் பெறினும் பயனென்கொல் பிழையே
ஆசையிலாற் கொன்றுனும் இல்லெனினும் அல்லலில்
ஈசன் அவனே * எனல். * என்க.

9. இல்லார் பொருள்நாடல் வையத் தியற்கையே
எல்லாம் உடையார் விரும்பார்மன் எப்பொருளும்
நில்லாமை உள்ளி நிராசைப் பொருள்பெறின
இல்லாப் பொருளியாதும் இல்.

10. இச்சை அறுத்துயர் மெய்யுணர் வெய்தினோர்
எச்சமயத்தில் இருப்பினும் நீங்கினும்
பிச்சை புகினும் பெருமுயல் கொள்ளினும்
உச்சிமேற் கொள்ளும் உலகு.

துறவு முற்றிற்று.

9-வது அதிகாரம். வெகுளாமை.

1. சிறுமைபிறர் சொல்லில் பொருது சினத்தல்
அறிவன் றஃதுண்மை யாயின் மகிழ்க
பிறிதாயின் சிந்தை அவர்க்கே தமக்கென்
பொறையே அறிஞர்க்குப் பூண்.

2. நூலறியா மாக்கள் நுணங்கறி வின்மையால்
சால இழித்தாங் கொறுப்பினும் தாம்பொறுக்க
மேலோர் சிறியோர் வினைமதியார் கொல்வாரியார்
காலனே ஈமிதித்தக் கால்.

3. கேடு பிறரால் கெழீஇயினும் தாம்சினவார்
கோடா மனத்தவர் கூர்ந்துணரின் எப்பயனும்
பீடுறும் ஊழான் அலதில் பிறர்கருவி
நாடின் அம்பை நோதல் நகை.

4. வல்லோற் சினந்து சக்கன் நொந்தான் வலிகொண்டே
அல்லல் விளைத்தும அழிந்தான் சுயோதனன்பின்
செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செலவிடத்தும்
இல்லதனில் தீய பிற.

5. நட்டாரால் கேடு வரலுமுள நாடாமே
ஒட்டார் எனச்சினந் தாறவர்க் கெண்ணற்க
வெட்டார் நெறிபிழைத்து வீழினும்கால் நாக்கடிக்கப்
பட்டாலும் தட்டார்தம் பல்.

6. ஆசான் நகையில் உயிர்கள் அரியநூல்
ஈசன் பசுட்பெண்டிர் சேய்நண்பர் இன்னவரை
ஏசினர்க் காணிற் பொறைதீ தினிதொறுத்தல்
காசில் வலியிருந்தக் கால்.

7 இல்லாள்சேய் சீடர் இணக்கம் உடையவர்
நல்ல நெறிபிழைப்பிற் செல்லின் நவைநெறிக்கண்
சொல்லும் பொறைதீ தினிதே துயர்மிகப்
பல்கால் இடித்தொறுக்கும் பண்பு.

8. மெய்யுணர் வுற்றுயர் வித்தகரைப் பித்தரென
வையம் இகழினும் நெஞ்சத்து மாசறுதல்
எய்துநாள் என்றுகொலாம இப்பித்தர்க் கென்றவர்
செய்வருள் கொள்ளார் சினம்.

9. அங்கி தனைக்கொதிப்பச் செய்யினும் அந்நீரம்
பொங்காது சில்கணத்தே தண்ணெனல் பூணுமால்
புங்கவர்பால் சீற்றம் பொருந்தத்தீ யார்செயினும்
தங்காது செய்யார் தவறு.

10. தம்மை இகழலுடல் தாங்களவும் நோவுறுத்தல்
வெமண்ம மனக்கு விளைத்தலிவை கீழ்செய்யில்
சும்மா இருப்ப பெரியார் துயர்மிக்கால்
அம்மா பொறையும் அரிது.

வெகுளாமை முற்றிற்று.

[தொடரும்.]

அ. சண்முகம்பிள்ளை.

மேனாட்டுக் கலைஞானம்.

[176-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

23. ஒரே சீரில் ஒரே காத்திரமுள்ள பலவிதப் பொருள்களின் நிறைகள் வித்தியாசமுள்ளன. பலவிதப் பொருள்களின் திண்மைகள் வேறுபடுகின்றன.

இந்த முக்கியமான விஷயத்தை இன்னும் விரிவாய் விவரிக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு "பைண்ட்" அளவுள்ள நீர் ஒன்றேகால் 'பவுண்ட்' நிறை நிறுக்கின்றது என்று நாம் முன் கண்டோம். அதாவது இவ்வளவு இடமானது அந்த நிறையுள்ள நீரின் காத்திரம் அல்லது பருப்பம் அல்லது பருமையென்பதாம். ஆனால் சாதாரணமான ஒரு "பவுண்ட்" படிக்கல்லும் கால் "பவுண்ட்" படிக்கல்லும் எடுத்து ஒரு "பைண்ட்" அளவுள்ள பாத்திரத்திற்குள் போட்டால், இப்படிக் கல்கள் அந்தப் பாத்திரத்தைப் பூரணமாய் நிறைக்காமல் அப்பாத்திரத்தில் சொற்ப பாகமான இடத்தை மாத்திரம் மேவுகின்றன. ஆகையால் ஒன்றேகால் பவுண்ட் நிறையுள்ள ஈயம் அல்லது இரும்பு அல்லது பித்தளையின் காத்திரம் அதே நிறையுள்ள நீரின் காத்திரத்தைப் பார்க்கிலும் மிகச் சிறிது என்பது தெரிகின்றது. இதின் அருத்தம் என்னவெனில் உலோகங்கள் நீரைப் பார்க்கிலும் திண்மையானவை அல்லது தடிப்பானவையென்பதே. அதாவது நீரின் காத்திரம் எவ்வளவோ அவ்வளவே காத்திரமுள்ள உலோகமானது அதிக தத்துவக் குவியலுள்ளது. அல்லது அதிக திண்மைக் கவர்ச்சியுள்ளது. மேலும் இதே விஷயத்தை இனியொரு விதமாகச் சொல்லுவோம். ஆரம்பத்தில் டம்ப்ளர் எடுத்துக் கொண்டோமல்லவா. அந்த டம்ப்ளரில் அரை பாகம் நீரை விடு. நீர் மட்டத்திற்குச் சரியாய் ஒரு அடையாளம் டம்ப்ளரின் பக்கத்தில் வை. அப்பால் இதை ஒரு தட்டத்தில் வை. மற்றத் தட்டத்தில் படிக்கல் வைத்து சரியாய் இடை கட்டு. அப்பால் டம

ப்ளரில் உள்ள நீரைச் சிந்திவிடு. டம்ப்ளர் நன்ருய் நீரில்லாமல் உலர்ந்த பிறகு முன் குறியிட்ட வரை பொடி மணல் டம்ப்ளரில் செலுத்தி நிரப்பு. இந்த மணலின் காத்திரமும் முன் விட்டிருந்த நீரின் காத்திரமும் சரியே. ஆனல் முன் நீரைச்சரி கட்டின படிக்கல்கள் மணலைச் சரிகட்டமாட்டா. நீ இன்னும் அதிகமாக படிக்கல்கள் அந்தத் தட்டில் வைக்க வேண்டும். ஆகையால் காத்திரத்திற்குக் காத்திரம் மணல் நீரைப் பார்க்கிலும் கனம் அல்லது பளுவுள்ளது. இப்போது மணலைக் கொட்டி விடு. முன்போல் மரத்தூள் டம்ப்ளரில் போடு. நீருக்கு வேண்டியிருந்த படிக்கல்களைப் பார்க்கிலும குறைந்த படிக்கல்கள் மரத்தூளைச் சரிகட்டுகின்றன வென்று காண்பாய். ஆகையால் காத்திரத்திற்குக் காத்திரம் நீரைப்பார்க்கிலும் மரத்தூள் இலகுவானது அலலது இலேசானது. இவ்விதமாகவே சாராயம், நெய், எண்ணெய், இவைகளைவைத்துச்சோதனைசெய். இவைகள் நீரைப்பார்க்கிலும் இலகுவானவையென்று காண்பாய். பாகு, பாதரசம் நீரைப்பார்க்கிலும் கனமுள்ளவையென்பதும் தெரியும்.

24. கனம், இலகு அல்லது இலேசு என்பதின் அருத்தம். குறி கனம்.

கனம், இலகு என்னும் வார்த்தைகளை நாம் சற்று அஜாக்கிரதையாய்ப் பிரயோகித்து வருவது வழக்கமாயிருக்கிறது. சுளுவாய்த் தூக்கக்கூடிய பொருள்களை இலகுவானவை யென்றும தூக்குவதற்குக் கஷ்டமாயிருக்கும் பொருள்களை கனமானவையென்று நாம் சொல்லுகின்ருேம். காற்றினல் வாரித் தூறறப்படும் மணல் இலகுவானது என்றும் ஒரு மரத்துண்டைப் பார்த்து அது கனமுள்ளது என்றும் நாம சொல்லுகின்ருேம். ஆனலும் இப்பொழுது தான் காத்திரத்திற்குக் காத்திரம் மணல் மரத்தைப் பார்க்கிலும் கனமுள்ளது என்றுசோதனையினற் கண்டோம். இந்த இரண்டு அருத்தத்தில் இவ்வார்த்தைகளை உபயோகப் படுத்துவதினல் உணடாகும் கலவரத்தை மாற்றும் பொருட்டு எப்பொருளானலும் சரி

அப்பொருளின் நிறைக்கும் அதே காத்திரமுள்ள நீரைக்குறித்த சீதோஷ்ண நிலைமையிலும் அமுக்கத்திலும் எடுத்துக்கொண்டு அந்த நீரின் நிறைக்குமுள்ள பிரமாணம் அலலது தரத்தை அந்தப்பொருளின் குறிகனம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆங்கில பாஷையில் குறிகனததை ஸ்பேஸிவிக் கிராவிடி (Specific gravity) என்பார்கள். நீரை எப்பொழுதும் 1 என்று வைத்துக்கொண்டு நீரின் காத்திரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு காத்திரமுள்ள வேறு பொருளின் நிறை அந்நீரின் நிறைக்கு இரண்டு மடங்கானல் அப்பொருளின் குறிகனம் 2 என்றும் மூன்றுமடங்கதிகமானல் 3 என்றும் நான்கு மடங்கதிகமானல் 4 என்றும்; பத்தரை மடங்கதிகமானல் 10½ அல்லது 10-5 என்றும் சொல்லுவார்கள். ஆகையால் எப்பொருளின் குறிகனமும் அப்பொருளின் திண்மைக்கும் அதே சீரில் உள்ள நீரின் திண்மைக்கும் உள்ள தரத்தை குறிக்கின்றது. மரத்தூள், எண்ணெய், சாராயம் இவைகள் நீரைப் பார்க்கினும் அதிகப்பட்ட குறிகனத்தையும், பாகுமணல், பாதரசம் இவைகள் நீரைப் பார்க்கினும் அதிகப்பட்ட குறிகனத்தையும் உடைத்தா யிருக்கின்றன. இந்த அருத்தத்தில் முன் சொன்னமூன்று பொருள்களும் இலகுவானவை பின்சொன்ன மூன்று பொருள்களும் கனமானவை.

25. நீரைப் பார்க்கினும் அதிகமான குறிகனமுள்ள பொருள்கள் நீரில் அமிழ்கின்றன. குறைந்த குறிகனமுள்ளவை மிதக்கின்றன.

இதோ இரண்டு நீருள்ள டம்ப்ளர்களிருக்கின்றன. ஒன்றில் கொஞ்சம் அரப்பொடியாவது மணலாவது போடு மற்றொன்றில் மரத்தூள் கொஞ்சம் போடு. என்ன நிகழ்கின்றது பார். மணலும் அரப்பொடியும் அமிழ்ந்து டம்ப்ளரின் அடியில போய்ப் படிகின்றன. மரத்தூளோ மேலேயே மிதக்கின்றது. நமக்கிஷ்டமானபடி கலக்கினலும் அரப்பொடியும் மணலும் கீழேயே போகின்றன, மரத்தூளோ கலக்கும்பொழுது அடியிற் போனலும் ஒரே பிடியாய் முரண்டிக்கொண்டு மேலே கிளம்பிவிடுகின்றது. ஆகையால் நீரைப் பார்க்கிலும் இலகுவானவை மிதக்கின்றன கனமானவை (காத்திரத்

திற்குக் காத்திரம் என்பது ஞாபகத்தில் எப்பொழுதும் வைக்கவேண்டும்) அமிழ்கின்றன. இப்படியே நீரில் கொஞ்சம் எண்ணெய் விட்டால் எண்ணெய் மிதக்கின்றது. வித்தியாசம் தெரிவதற்காக சாராயத்திற்குக் கொஞ்சம் வர்ணம் கொடுத்து அதை நீரில் ஜாக்கிரதையாய் விட்டால் அதுவும் மிதக்கின்றது. பாகும் பாதரசமும் அரப்பொடி செய்தமாதிரி அடியில் அமிழ்கின்றன.

இரும்பு நீரைப்பார்க்கிலும் கனமானதினால் அரப்பொடி நீரில் அமிழ்ந்து போகக் கண்டோம். தகரப்பெட்டிகள் ஜனங்கள் செய்யும் தகரம் என்னும் வெள்ளீயம் மேற்பூச்சாகப் பூசப்பட்ட மெல்லிய இருப்புத்தகடாம். இதோ ஒரு தகரத் துண்டு இருக்கின்றது. அதை நீரில்போட்டால் என்னவாகும்? காத்திரத்திற்குக் காத்திரம் அது நீரைப்பார்க்கிலும் கனமானது ஆகையால் அது நீ காண்கிறபடி நீரில் அமிழும்.

ஆனால் இதோ தகரத்தகட்டினால் செய்யப்பட்ட தகரப் பெட்டி ஒன்று இதோ இருக்கிறது. அதை நாம் நீரில் போட்டால் அது அடியில் அமிழாமல் கார்க்கினால் செய்யப்பட்டிருப்பதுபோல் நீரின்மேல் மிதக்கின்றது பார். இதோ ஒரு மலைவு வந்துவிட்டது. இப்பொழுது இரும்பு நீரைப் பார்க்கிலும் கனமுள்ளது என்று நாம் நிச்சயமாயிருந்தோம். இங்கே ஆச்சரியமாய் இரும்புப்பெட்டி நீரில் மிதக்கின்றது! இது பொதுவிதிக்கு விலக்கா? இல்லை; ஏனெனில் நாம் முன் சொன்ன தென்னவெனில் ஒரு பொருளானது காத்திரத்திற்குக் காத்திரம் நீரைப்பார்க்கிலும் இலகுவாயிருந்தால் அது நீரில் மிதக்கும் என்பதே. இப்பொழுது இந்தத் தகரப்பெட்டியை நிறுக்கலாம். இதை நிறுத்தபிறகு பின்னால் இதே காத்திரமுள்ள நீர் என்ன நிறை யிருக்கின்றது என்று கண்டுபிடிக்க முயல்வோம். இதை மிகவும் சுளுவாய்ச் செய்யலாம்; ஏனெனில் இந்தப் பெட்டியின் நாலு பக்கத்துச் சுவர்போன்ற தகரத் தகடுகள் மிகவும் மெல்லியவை ஆகையால் பெட்டியின் உள்ளறக்குறைய பெட்டி எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு பெரிதே.

ஆகையால் பெட்டியில் நீரை நிரப்பி அந்த நீரை நிறுத்தால் பெட்டியின் காத்திரமுள்ள நீரின் நிறை எவ்வளவு என்று சற்று ஏறக்குறைய நாம் காணலாம். நாம் இப்படிச் செய்தால் பெட்டியை நிரப்பும் நீரின் நிறையானது பெட்டியின் நிறையைப் பார்க்கிலும் மிகவும் அதிகமா யிருக்கின்றது என்று காண்போம். ஆகையால் காத்திரத்திற்குக் காத்திரம் இந்தத் தகரப் பெட்டியானது இரும்பினால் செய்யப்பட்டதா யிருந்தபோதிலும் நீரைப்பார்க்கிலும் இலேசா யிருக்கின்றது ஆகையினால்தான் அது மிதக்கின்றது.

(தொடரும்.)

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

மனிதனது எழுகூறு.

[முன் தொடர்ச்சி]

நுண்பூதவுடலின் தத்துவமானது மிகவும் இணக்கமுள்ளது. திண்பூதவுடலின் உருவத்தைமாற்றுவது மிகவும் கடினம். வெகுகாலம் பிரயாசைப்பட்டால்தான் சற்று மாறும். நுண்பூதஉடலோ அப்படியல்ல. அது வெகுசுளுவில் உருவம்மாறும். மனோவிச்சையின்பிரகாரமெல்லாம் அது பேதிக்கும்.

பரமியகொலுக்களில் தோன்றும் புதுமையான காக்ஷிகளில் நுண்பூத உடல் அதிகமாய்த்தொழில்செய்கின்றது. தெளிநோக்குள்ளவர்களுக்கு இது நன்றாய்விளங்கும். அவர்களுடைய சகாயத்தால் நாமும் தெளிவடையலாம். மீடியம் என்று சொல்லும் உபகரணியின் இடதுபக்கத்திலிருந்து அந்தஉபகரணியின் நுண்பூதவுடல் பிதுங்கி வெளிவருவதைத் தெளிநோக்கர்கள் காணக்கூடும். பரமியகொலுவுக்குவந்து சேர்ந்திருக்கும் ஜனங்கள் இறந்துபோன தங்கள் பந்துக்களையாவது சிநேகிதர்களையாவது பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணினதும் அவர்கள்மனதில் தாங்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணின மனிதர்களின் உருவம் வந்து தங்குகின்றது. அப்பால் அவர்களின் மனவிச்சையின் வேகமானது உபகரணியின் நுண்பூதவுடலை

அவர்கள் எண்ணின மனிதனுடைய உருவம்போல் மாற்றுகின்றது. உபகரணி ஆழ்ந்த அவசத்தில் அழுந்தவும் அவனுடைய நுண்பூதவுடல் ஜீவகளையும் பலமும் பெற்று ஊனக்கண்களுக்கு ஜனங்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணின பந்துக்களின் உருவமாகத்தோற்றுகின்றது. அப்பொழுது ஜனங்கள் தங்களுடையபந்துக்களின் உயிரே பரலோகத்தினின்றும் தங்களுடைய திருப்திக்காக வந்திருக்கிறதென்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள். உதாரணமாக ஒருவன் தன் இறந்துபோன தகப்பனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டதும் அவன் மனதில் அவன் தகப்பனுடைய உருவம் நிற்கின்றது. அவன் இச்சையின்சக்தியானது உபகரணியின் நுண்பூதவுடலைத்தாக்கி அவன்மனதிலுள்ள உருவம்போல் வளைகின்றது. உபகரணியின் திண்பூதவுடலானது சுரணைகுறைந்து பிணம்போலாக அவன் நுண்பூதவுடல் பலமும் ஜீவகளையும் பெற்று ஊனக்கண்களுக்கு அம்மனிதனுடைய தகப்பனைப்போல் காண்கின்றது. இப்படியே அவ்விடத்திலுள்ள பலரும் தாங்கள் யார் யாரைப்பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்களோ அந்தந்த உருவம் உபகரணியின் நுண்பூதவுடல் எடுத்துக்காண்பிக்கின்றது. அவ்விடத்தில்தோன்றும் உருவத்தை பரமியர்கள் "விக்கிரகித்த உயிர்" "உருவெடுத்த உயிர்" என்று சொல்லுகின்றார்கள். தங்களுடைய இறந்துபோன பந்துக்களின் அருவமான உயிரே உருவமாகிப்பரலோகத்தினின்றும் வந்திருக்கின்றதென்று நம்பி இப்படிப்பெயர் அவிடத்தில் தோன்றும் தோற்றங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நமது இந்தியாதேசத்தில் பலவிடங்களில் சஞ்சரித்து பொதுநன்மைக்காக உழைத்தவரும் உவாக்ட் மெயிஸ்டர் (Countess Wachtmeister) என்னும் பெருமாட்டியானவள் பிறவித்தெளிநோக்கி. இந்த அம்மணி மேற்குதேசங்களில் நடக்கும் பரமியகொலுக்கள் பலவற்றைப் பார்த்திருக்கின்றனள். கொலுவுக்குவந்த ஜனங்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் யாரைப்பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டார்களோ அந்தந்தஉருவமாய் அவர்கள் எண்ணத்தின்படி ஒரே "உயிர்" உருவங்காட்டினதாகவும் தன்னுடையகண்களுக்கு இப்படிப் பல உருவங்களையுங்காட்டினது உபகரணியின ஒரு நுண்பூத உடலையன்றி வேறொன்று மல்லவாக நன்றாய்விளங்கினதாகவும் இந்தப்பெருமாட்டி சொல்லுகின்றனள். அமெரிக்காதேசத்தில் "எட்டி" (Eddy) என்னும் பெயர் பூண்ட ஒரு குடும்பம் இருந்தது. இக்குடும்பத்தில் பரமியகாக்ஷிகள் தோன்றிக்கொண்டிருந்தன. இக்குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் உபகரணிகளாயிருந்தார்கள். இந்தமனையில் உண்டாகிக்கொண்டிருந்த அதிசயமானகாக்ஷித்தொகுதிகளை ஆராய்ந்துபார்க்கும்பொருட்டு ஹெலெநாம்பாள் சென்றிருந்தனள். இந்தப்புண்ணியநாயகியானவள் அவ்விடத்தில் கூடியிருந்த ஜனங்களுக்குத்தெரியாது தனக்குமாத்திரம்தெரிந்த மனிதர்களின் உருவங்

களைபபோல் தன் உள்ளவலியினால் அங்கிருந்த உபகரணியினின்றும் பிதுங்கி வெளிவந்த நுண்பூதவுடலை மாற்றினதாகவும், இப்படித்தோன்றின உருவங்களின் குறிகளை அங்கிருந்த மற்றஜனங்கள் பார்த்ததாகவும் ஒருகாலத்தில் இப்பொழுது சரஸ்வதி அம்சம் என்று எல்லோரும் சொல்லும் அன்னி பெஸண்டு அம்மைக்குச் சொல்லினள்.

பரமிடகொலுக்களில் மேஜை, குரிச்சி முதலிய தன்னிச்சையாய் அசையக்கூடாத பொருள்கள் ஒருவருந்தொடாமலிருக்கவும் அசைந்து ஓடும்படியான செயல்கள நிகழ்கின்றன. மற்ற விடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட செயல்கள் சிலகாலங்களில் உண்டாகின்றன. இச்செயல்கள் எல்லாம் நுண்பூதச்சாயலின் செயலினால் உண்டாகின்றன. இப்படிப்பட்ட காக்ஷிகளை வேண்டும்பொழுது இச்சைமாத்திரத்தில் தோற்றும்படி செய்ய நாம் கற்றுக்கொள்ளக்கூடும். அவைகள் மிகவும் அற்பமான சித்திகள். நுண்பூதக்கையை மாத்திரம் நீட்டித் தொழில்செய்தல் திண்பூதக்கையை நீட்டித் தொழில்செய்வதைப் பார்க்கிலும் விசேஷ பெருமையுமல்ல அதிசயமுமல்ல. இலக்கில்லாமல் பொருள்களைக் கவிழ்த்தல் வீசுதல் சந்தடிசெய்தல் முதலிய இப்படிப்பட்ட தோற்றங்கள் சிலரிடத்தில் அவர்களுக்குத்தெரியாமலே நிகழ்கின்றன. இவர்களுக்குத் தங்கள் நுண்பூதவுடலின்மேல் பிடிப்பில்லை. அதாவது நுண்பூதவுடலைத் தங்கள் வசத்தில் அடக்கி ஆளும் சக்தி அவர்களுக்கில்லை. ஆகையால் அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபத்தில் அவர்கள் நுண்பூதவுடல் நடக்கத்தெரியாத குழந்தையானது நடக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது தன்தேகம் தன் சுவாதீனத்திற்கு வராமல் தத்தித்தடுமாறி விழுகின்றதைப்போல் தடுமாறி ஆடிப்பிழைசெய்கின்றது. திண்பூதவுடலைப்போலவே நுண்பூதவுடலும் அதன் பல உறுப்புகளுக்குரிய பரந்த உணர்ச்சிமாத்திரம் உடைத்தாயிருக்கின்றது. மனோசக்தி அதற்கில்லை. மேலும் திண்பூதவுடலினின்றும் அது பிரிந்தபொழுது மனோசக்தி விளையாடுவதற்கு உபகரணமாயாவது அது சுறுக்காய் உதவுவதில்லை.

இச்சங்கதி வேறொரு சாரமான விஷயத்தில் நமது புத்தியைச்செலுத்துகின்றது. ஸ்தூல கருவிகளாகிய மெய்வாய் கண் மூக்குச்செவி யென்னும் திண்பூதவுடலின் பொறிகட்கும் விஷயங்களையறிதல் என்னும் ஞானேந்திரிய உணர்வுகளுக்கும் மத்தியிலுள்ள பாலம் என்று சொல்லத்தக்க நான்காவது கூறாகிய காமவுடலில் ஐம்புலன்களின் சக்கரங்களிருக்கின்றன. பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல பொருள்களும் சதா அசைந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. மொத்தமாய் அசைதல் அதாவது ஒரு இடம்விட்டு வேறு இடம் பெயர்தலாகிய அசைதலைப்பற்றி இவ்விடத்தில் சொல்லவில்லை.

அவைகள் தங்களுக்குள்ளேயே அசைகின்றன. இந்த அசைவுக்கு ஸ்புரணம் என்று பெயர். ஸ்புரிக்காத பொருளே கிடையாது. வாஸ்தவத்தில் பிரபஞ்ச முழுவதும் ஸ்புரணமயமே. பகிர்பிரபஞ்சம் என்று சொல்லும் ஸ்தூலபிரபஞ்சத்தி லிருந்து வரும் ஸ்புரணங்கள் திண்பூதவுடலின் அணுக்களைத்தாக்கி நமது பொறிகளின் கண்ணறைகளை ஸ்புரிக்கும்படி செய்கின்றன. எப்படியெனில் வீணை, யாழ், கின்னரம், சாரங்கி முதலிய நரம்பு இசைக் கருவிகளின் நரம்புகளில் விரல்களை ஒட்டினாலும் அல்லது வில்லை வைத்து இழுத்தாலும் அந்த நரம்புகள் படபடவென்று துடிக்கின்றன அதனால் நாதம் உண்டாகின்றது. இந்தத் துடிப்புக்கு ஸ்புரணம் என்று பெயர். நரம்புகளும் கருவிகளில் உள்ள மரங்களும் ஸ்புரிக்கின்றன. இந்த இசைக்கருவிகளை ஒரு பித்தளை முதலிய உலோகங்களினாற் செய்த தவலை முதலிய பாத்திரங்களருகில் வைத்து சத்திக்கும்படி செய்தால் அக்கருவிகளின் ஸ்புரணம் அடுத்திருக்கும் வாயுவைத் தாக்கி அப்பால் பாத்திரத்தைத் தாக்கிப் பாத்திரத்தின் அணுக்களை ஸ்புரிக்கச்செய்து பாத்திரம் சத்திக்க நாம் கண்டிருக்கிறோம். இதைப்போல பகிர்பிரபஞ்சத்தின் ஸ்புரணங்கள் பொறிகளின் கண்ணறைகளை ஸ்புரிக்கும்படி செய்கின்றன. அப்பால் இக்கண்ணறைகளின் ஸ்புரணங்கள் நுண்பூதவுடலின் நுண்ணிய தத்துவ அணுக்களைத்தாக்கித் திண்பூதவுடலின் பொறிகளுக்குச் சரியொத்த நுண்பூதவுடலின் இந்திரியங்களின் நுண்ணிய பூததத்துவத்தை ஸ்புரிக்கும்படி செய்கின்றன. அப்பால் நுண்பூதவுடலின் இந்திரியங்களினின்றும் ஸ்புரணங்கள் ஐம்புலச் சக்கரங்களுக்கு நிலயமாகியதும், அடுத்து நாம் கற்கப்போகும் நான்காவது கூறாகியதுமான காமவுடலுக்குச் செல்லுகின்றன. அப்பால் இங்கிருந்து காமவுடலின் தத்துவத்தைப் பார்க்கிலும் வெகு நுண்மையான தத்துவத்தாலாகிய சுத்தாசுத்த மனோதலத்தில் ஸ்புரணங்கள் பாவுகின்றன. அப்பால் இந்த ஸ்புரணங்கள் சுத்தாசுத்த மனோதலத்தி னின்றும் திருப்பியடிக்சப்பட்டுக் கீழிறங்கித் திண்பூதவுடலின் மூளையினுடைய திண்பூத அணுக்களில் வந்து சேர்ந்து நமக்கு உணர்ச்சி அல்லது அறிவு அல்லது ஞானம் உண்டாகின்றது அதாவது விஷயஞானம் அல்லது பகிருலசமிருக்கின்றது என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. இந்தஞானத்திற்கு "மூளையறிவு" 'மூளைஞானம்' 'மூளைப்பிரஞ்ஞை' என்றும் சொல்லுவார்கள். இதை ஒருதிருஷ்டாந்தம் எடுத்துக்காட்டி விளக்குவாம். எதிரில் ஒருமாமரமிருக்கப்பார்த்தால் மாமரம் ஒன்று நிற்கிறது என்று நம்மறிவில் விளங்குகின்றது.

மாமரம் உள்ளது என்னும் ஞானம் உண்டாவதற்கு முன் நடக்குஞ் செயல்கள் என்ன? எங்கும் ஒளிவீசுவதால் ஒளியின் ஸ்புரணத்தினால் மாமரமும் ஒளியின் ஸ்புரணத்தைஒத்து ஸ்புரிக்கின்றது. மரத்தின் ஸ்புர

அலைச்சுற்றிலுமுள்ள ஆகாயத்தின்வழியாய்ச் சென்று நமது திண்பூதவுடலின் பொறியாகிய கண்ணில்தாக்கிக் கண்ணின் கண்ணறைகளை ஸ்புரிக்கும்படி செய்கின்றது அப்பால் இந்தஸ்புரணம் நுண்பூதவுடலின் கண்பொறியில் பதிந்து அதன்தத்துவத்தை ஸ்புரிக்கும்படி செய்கின்றது. அப்பால் அந்தஸ்புரணம் காமவுடலில் நிலைத்திருக்கும் கண்ணுக்கு ஒத்த புலச்சக்கரத்தில் சென்று பதிந்து அதைஸ்புரிக்கச்செய்கின்றது. அப்பால் இந்தஸ்புரணம்சுத்தாசுத்தமனோதலத்திற்சென்றுபரவி அவ்விடத்தினின்றும் பிரதிபலித்துத் திரும்பிப் படிப்படியாய் இறங்கிவந்து நமது திண்பூதவுடலில் உள்ளமூளையின் அணுக்களைப்போய்ச் சேர்கின்றது. இவ்வணுக்களின் ஸ்புரணத்தினால் மாமரம் உள்ளது என்று நாமறிகிறோம். இவ்விதஞானந்தான் சாதாரணமாய் மனிதர்க்குள்ளது. இந்தஞானத்திற்கு "மூளைஞானம்" அல்லது "மூளைஅறிவு" அல்லது "மூளைப்பிரக்ஞை" என்று பெயர். நமக்கு அனுபவத்தில் உள்ளபிரக்ஞையின் கிரமமானதொழிலுக்கு இப்படி ஒன்றன்பின்ஒன்றாய் இசைந்து நமக்குத்தெரியாமல் நடக்கும் பல உடல்களின் ஸ்புரணச்செயல்களின் வரிசை அவசியமானது. தூக்கத்திலும் மூர்ச்சை, அவசம் முதலிய நிலைகளிலும் இவைகள் இயல்பாகவே உண்டாயினுஞ்சரி, அல்லது வருவித்துக்கொண்டதாயினுஞ் சரி, இவ்வரிசைகளில் முன்னிரண்டும் கடைசியும் சாதாரணமாய்நீங்கி நிற்கவும் ஸ்புரணங்கள் அல்லது பதிவுகள் காமதலத்தில் உற்பத்தியாகி அத்தலத்திற்கே திரும்பிவிடுகின்றனவாகையால் அவைகள் மூளை ஞாபகத்தில் குறி அல்லது தழும்பு உண்டாக்குவதில்லை. ஆனால் பிறவி ஆத்மவித்தகர்களும் கற்றுப் பழகிக்கொண்ட ஆத்மவித்தகர்களும் தங்களுடைய சக்திகளை நடத்த அவசநிலைக்குப்போகவேண்டிய அவசியமில்லாத தெளிநோக்கர்களாகையால் அவர்கள் ஸ்தூல உலகத்தின்பிடியை விடாமலே ஸ்தூலத்தினின்றும் காமதலத்திற்கு தங்கள்பிரக்ஞையைக் கொண்டுபோய் காமதலத்தில் உண்டாகிய அனுபவஞானங்களை ஸ்தூலவுலகத்தில் உபயோகமாகும்படி மூளைஞாபகத்தில் பதிவு செய்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் ஜாக்கிரா அவஸ்தையிலிருந்துகொண்டே சொற்பன அவஸ்தையின் காரியங்களைக் கண்டு அனுபவித்து ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

நுண்பூதவுடலின் மரணமென்பது, திண்பூதவுடலின் மரணம் என்றால் என்ன அருத்தமோ அதுவே. அதாவது அந்தவுடலின் கட்டுப்பாடு குலைந்து அதன் அணுக்கள் சிதறிப்போவது தான் அதன் மரணம். தேகத்தை மொத்தமாய் ஜீவித்திருக்கும்படி செய்யும் உயிருக்கு வாகனம் அல்லது உபாதி என்னப்படும் நுண்பூதவுடலானது மரணசமயம் வரும்பொழுது தேகத்தினின்றும் பிதுங்கி வெளிவந்து முன் சொல்லிய மெல்லிய நூலின்வழியினால் திண்பூதவுடலுடன் சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு இறக்கப்

போகிற மனிதன்மேல் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. தெளிநோக்கர்களுக்கு இப்படி ஊசலாடிக்கொண்டு நிற்கும் நுண்பூதவுடல் வெண்மைகலந்த ஊதா நிற வெளிச்சம் போலும் அல்லது உருவம் போலும் காணும். இந்த மெல்லிய நூலிழை அறும்பொழுது கடைசி மூச்சு துடித்து வெளியே ஓடிவிடுகின்றது. அப்பொழுது அருகிலுள்ளவர்கள் "தீர்ந்துபோச்சுது". "உயிர்போய்விட்டது" "செத்துப்போனான்" என்று பேசுகிறார்கள்.

நுண்பூதவுடல் ஸ்தூலதத்துவத்தைச் சார்ந்ததாகையால் சவத்தின் அருகாமையிலேயே யிருக்கும். சில ஜனங்கள் ஒரு மனிதன் சாகும்பொழுதும் பின்னால் செத்தவிடத்திலும் அம்மனிதனைப்போன்ற உருவத்தைக் கண்டு "பேய்" "பிசாசு" "உயிர்" என்று சொல்லுவதெல்லாம் இந்த நுண்பூதவுடலையே. திண்பூதவுடல் கலைந்து மண்ணாக இவ்வுடலும் மெதுவாக அத்துடன் கலைந்துவருகின்றது. இதின் சேடங்களைத்தான் அதிக ஸ்மரணையுள்ள சிலர் சவம் புதைத்திருக்கும் குழிக்கு நேராக மேலே வெண்மைகலந்த ஊதா நிறமான வெளிச்சமாக ஊசாலாடிக் கொண்டிருக்க இடுகாடுகளில் காண்கிறார்கள். மனிதனுடைய ஸ்தூலபோர்வையைப் புதைக்கிறதைப் பார்க்கிலும் சுட்டுவிடுவது மிகவும் நலம் என்பதற்கு இது ஒரு காரணம். புதைப்பதினால் தேகம் மெதுவாய் படிப்படியாய் அழுகி மண்ணாய் அதன் அணுக்கள் அந்தந்த பூதங்களில் போய்ச் சேருகின்றன. இதற்கு வெகு காலமாகிறது. அக்கினியோ சில நாழிகைக்குள் தேகத்தைக்கலைத்து அதன் அணுக்களை அவைகளின் தலத்திற் சேரும்படிசெய்து புது உருவங்கள் கட்டுவதற்கு அவ்வணுக்கள் தயாராயிருக்கச்செய்கின்றது.

இந்த நுண்பூதவுடல்தான் பிராணமய கோசம். இது சூத்திர ஜாதி. அதாவது, இந்த வுடல் நன்றாய் உருவாகியும் மற்ற வுடல்கள் தொழில் செய்யும்படி நன்றாய் உருவாகாதவன் சூத்திரன். எம்மனிதனது பிரஞ்ஞை இத்தேகத்தில் தொழில்செய்து அறிவை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டும் மற்ற தேகங்களில் போயிருந்தாலும் அறிவில்லாமலு மிருக்கிறதோ அம்மனிதன் சூத்திரன். அதாவது எம்மனிதனுக்கு ஜாக்கிராவஸ்தையில் மாத்திரம் ஞானம் அல்லது அறிவு இருந்து மற்ற அவஸ்தைகளில் அஞ்ஞானம் இருக்கின்றதோ அவன் சூத்திரன்.

திண்பூதவுடலும் நுண்பூதவுடலும் சேர்ந்தது ஸ்தூலதேகம். இனி மூன்றாவது கூறிய பிராணனைப் படிக்கப்புகுவாம்.

[இன்னும் வரும்.]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

புத்தகக் குறிப்பு.

வியவசாய தீபிகை. இப்பெயர்வாய்ந்த மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகையொன்று 1904வரு ஏப்ரல்மீ முதல் சைதாப்பேட்டையினின்றும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ யன். வானமாமலைப்பிள்ளையவர்களால் வெளியிடப்பெறுகின்றது. இதன் முதற்புத்தகத்தைப்பார்த்தோம். இது தன்பெயர்க்கேற்ப உழவுதொழிலாளிகட்கு வேண்டிய பல முக்கிய விஷயங்களை நன்குகவிளக்குகின்றது. தக்க கல்விமான்கள் பலர் இதில் விஷயங்களெழுதுகின்றார்கள். இதில் எழுதப்பட்டுள்ள எல்லாவிஷயங்களும் யாவரும் சிரமமின்றி எளிதில் பொருளறியத்தக்கவண்ணம் இனிய நடைகொண்டுள்ளன. டிம்மி நான்குபாரம் 32 பக்கங்கொண்டு நல்லதளமான கடிதத்தில் அச்சிட்டு அழகாக அமைக்கப்பெற்ற இப்பத்திரிக்கைக்கு வருஷசந்தா ஒன்றரைரூபா தான். பத்திரிகையின் நிலையைநோக்கின் இதன்சந்தா மிகச்சொற்பமேயாகும். இப்பத்திரிகையால் நம் நாட்டு வியவசாயமாக்களும் பிறரும் பற்பலபெருநன்மைகளை யடைவார்களென்று நாம் உறுதியாகநினைக்கிறோம். நம்நாட்டார் பலரும் பொருள்நேயமிட்டு இத்தீபவொளி அபிவிர்த்தியாகும் வண்ணம் முன் வருவார்களெனவும் கருதுகின்றோம்.

திருவிளையாடற் புராணம் மூலமும், சென்னை வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ தி. க. சுப்பராயசெட்டியாரவர்களியற்றிய வுரையும், நல்லபதிப்பு. 3 புத்தகங்களாகக்கட்டுப்பட்டது. விலை ரூபா 12—0—0.

திருவிளையாடற்புராணம் மதுரைக்காண்டத்துக்குமட்டும் மதுரைவாசியாயிருந்தவித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ இராமசாமிப்பிள்ளையென்னும் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையவர்களியற்றிய உரைப்புஸ்தகம் 1-க்குவிலைரூபா 1—8—0 தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இப்புஸ்தகங்களும் இன்னும் வேண்டிய எல்லாப்புஸ்தகங்களும் மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகக் கடை இ. ராம. குருசாமிக்கோனாரவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரக் கொத்து.

வட அமெரிக்காவில் மெக்ஸிகோவில் இரும்புக்குன்று ஒன்றுளது. அதன் விஸ்திரணம் 4 மைல். உயரம் 640 அடி.

* * * * *

நிக்கல் வெள்ளிநாணயமும் இனி இந்தியாவில் ஏராளமாய் வழங்கப்படுமாம். இந்நாணயங்கள் இப்பொழுது கல்கத்தா தங்கச்சாலையில் அச்சாகிவருகின்றன.

* * * * *

சாகுந்தருணத்தில் இருக்கும் ஜனங்களை ஒரு முறை போய் பார்த்துவர பிரான்சிய துரைத்தனத்தார் தம் தேசத்து கைதிகளுக்கு அநுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

* * * * *

நமது வைஸிராய் கர்ஸன் பிரபுவின் மாமனாரும் அமெரிக்கா கோடீசுவரர்களுள் ஒருவருமாகிய மிஸ்டர் லெய்டர் துரையவர்கள் தேகவியோகமானதறிந்து விசனிக்கிறோம்.

* * * * *

அஸிக்கல்லில் இருந்து மங்களூர் வரை இருப்புப்பாதை போட மதிராஸ்ரயில்வே கம்பேனியாருக்கு இந்திய ராஜாங்கக் காரியதரிசியவர்களால் 129 லக்ஷரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறதாம்.

* * * * *

இனி மூன்றுவது வகுப்பிற்குக் கீழே புஸ்தகத்தின் மூலமாகவாவது வாய்மொழிப் பாடமாகவாவது மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலமே கற்றுத்தரக் கூடாதென்று துரைத்தனத்தார் கண்டிப்பாய் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

* * * * *

ஜெர்மனியில் ஒரு தெரு பூராவாக ரப்பரால் தளம்போட்டுப் பரீக்ஷை செய்து பார்த்ததில், அது கால்நடைப்பிரயாணிகளுக்கும் வண்டிகளுக்கும் அதிக சுகமும் நன்மையும் பயக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றதென்று காணப்பட்டதாம்.

சின்னாட்களுக்கு முன் தமக்குக் கையிற்பட்ட துப்பாக்கிக் காயத்தினாலுண்டான வேதனையை நன்குணர்ந்து ஆப்கானிஸ்தானத்து அமீராகிய ஹாபிபுல்லாகான் என்பவர் குற்றவாளிகளின் கையைத் தறிக்கும் குரூர வழக்கத்தை நிறுத்தியே விட்டார்.

*   *   *   *   *

இங்கிலீஷ்க்காரருக்குச் சொந்தமான பிஜி (Fiji) என்னும் தீவில் வசிப்பவர்கள் நாம் செலுத்துவது போல் துரைத்தனத்தாருக்கு வரியைப் பணமாகவே செலுத்துவதில்லை. பெரும்பான்மை தேங்காய்களும் சிறுபான்மை தானியவகையராவுமே நாணயங்களுக்குப்பதிலாகக் கொடுத்து வருகின்றனர்.

*   *   *   *   *

ரங்கூன் ஜெனரல் ஆசுபத்திரி வைத்தியர் காப்டன் ராஸ்ட் என்னும் கனவான் குஷ்டரோகக் கொடுநோய் தீர்க்க ஒரு வகை கண்டு பிடித்திருக்கின்றனரென்றும், சென்ற 7 மாத காலத்திற்குள் 29 பேர்களுக்கு அவரால் பூராவாகவும் குஷ்டரோக நிவர்த்தி என்றும் பத்திரிகைகள் பலவாறு புகழ்கின்றன.

*   *   *   *   *

ஸ்காட்லாண்ட் தேசத்தில் இன்வர்னஸ் ஜில்லாவில் கார்னிக் என்னும் ஊரில் இருக்கும் பாடசாலையே உலகத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் மிகச் சிறியதாம். அதில் ஒரு குடியானவன் பிள்ளைகளான நாலே நாலு சிறுவர் தாம் வாசிக்கின்றனர். இப்பாடசாலைக்கும் சர்ட்டிபிகேட் பெற்ற ஓர் உபாத்தியாயர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றாராம்.

*   *   *   *   *

இவ்வுலகத்திலுள்ள புத்தகங்கள் யாவற்றிலும் விலையுயர்ந்தது பாரசீக தேசத்திலுள்ள இஸ்வஹானில் இருக்கும் மகமதிய வேத புத்தகமாகிய கோரானே. இதன் நீளம் 9½ அங்குலம். அகலம் 4 அங்குலம். இதன் மதிப்புக்கிரயம் 25,000 பவுனும். இதன் அட்டை அரைக்கால் அங்குல கனதியுள்ள தங்கத்தகடாம். அதில் பூராவும் விலை உயர்ந்த கற்கள் இழைக்கப்பட்டுள்ளனவாம்.

பிரேஜிலில் ஓர் வகை விநோத விருக்ஷம் உளது. அதன் உயரம் 6 அல்லது 7 அடி இருக்கும். மிகவும் இருண்ட அமாவாசை ராத்திரியில் கூட இதன் இருப்பிடம் ஒரு மைல் தூரத்திற்கும் அப்பாலிருந்து பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய அவ்வளவு வெளிச்சத்தோடு கூடியதாக இருக்கின்றது. அதனடியில் உட்கார்ந்து புத்தகங்களை விளக்கின் உதவி யில்லாமல் சிறிதும் சிரமமே யின்றி வாசிக்கலாமாம்.

* * * * *

மதுரை பாம்பன் இருப்புப்பாதை ஏற்பட்டதன்பின்னர் மண்டபத்திலிருந்து பாம்பனுக்கு நீராவிப்படகு செல்வது யாவர்க்கும் தெரியும். இப்பொழுது இராமேசுவரப்பிரயாணிகளின் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தேவருவதால், அன்னோரின் சௌகரியத்தையும் கம்பெனியாரின்லாபத்தையும் கருதி இராமேசுவரத்திற்கும் தனுஷ்கோடிக்கும் இடையிலும் ஓர் நீராவிப்படகு ஓடும்படி ஏற்பாடாயிருக்கிறது.

* * * * *

ஒரு நிமிஷத்திற்கு, ருஷிய சக்கரவர்த்திக்கு 16 பவுன் 4 ஷில்லிங்கும், ஆஸ்திரியா சக்கரவர்த்திக்கு 7 பவுன் 1 ஷில்லிங்கும், இட்டலியரசருக்கு 4 பவுன் 7 ஷில்லிங்கும் ஜர்மன் சக்கிரவர்த்திக்கு 3 பவுன் 10 ஷில்லிங்கும் நமது எட்வர்ட் சக்கரவர்த்திக்கு 3 பவுன் 1 ஷில்லிங்கும், ஸ்பெயின் அரசருக்கு 2 பவுன் 17 ஷில்லிங்கும், பிரான்ஸ் பிரஜாதிபதிக்கு 7 ஷில்லிங்கும், அமெரிக்கப் பிரஜாதிபதிக்கு 1 ஷில்லிங் 6 பென்சும் சம்பளமாம்.

* * * * *

மெய்யடியார்களுள் ஒருவர் மதுரை ஸ்ரீமீனாம்பிகைகோவிலில் தீபமேற்ற நெய்கொடுத்திருக்க, அங்ஙனம் செய்யாது, அதனை வீட்டிற்கெடுத்துக்கொண்டுபோன ஷை கோவில்பட்டர் ஒருவர்பேரில் திருட்டுக்குற்றம்சுமத்தப்பட்டு விசாரணையும் நடந்துவருகிறது. பட்டரோ இச்செய்கை திருட்டாகாதென்று சாதிக்கின்றனராம். இக்கேசின்முடிவு சின்னாட்களில்தெரியும். கேசு எப்படிமுடிந்தாலும் இது, "கோவில்சொத்துகுலநாசம்." என்பதை மறந்து, சுயப்பிரயோஜனம்கருதி, அடியார்கள் ஈவனவற்றை அடித்துக்கொண்டுபோகும் சில அயோக்கிய பட்டர்களுக்குச் சிறந்த எச்சரிக்கையேஆகும்.

பத்திராதிபர்.

பாநுவின் அபிவிர்த்தி கருதிய நன்கொடையாளர்கள் பெயராதியவும் அவருதவும் தொகையும்.

1. ஸ்ரீமத் ஞானசித்தசுவாமிகள் திருவானைக்கா வரவு ரூ 35
2. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தர் அவர்கள் ஸ்பெஷல் மேஜிஸ்திரேட்டு இளையான்குடி வரவு. ... ... ரூ 25
3. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ரங்கசாமி முதலியாரவர்கள் மிராசுதார், கோட்டூர் வரவு ... ... ரூ 10
4. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வீர. வெ. கி. இராமநாதன்செட்டியார் அவர்கள் பாவாலிஜமிந்தார் தேவிகோட்டை வரவு ... ரூ 25

இவர்கள் 1903 வருஷத்திலும் 25 ரூ நன்கொடை கொடுத்தவர்கள் இவ்வருஷத்தும் அவ்வாறே மனமுவந்து கொடுத்தமைக்கு நாம் வந்தனமளிக்கின்றோம்.

5. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ராம. மு. வினைதீர்த்தான் செட்டியாரவர்கள் மாதும்பை. சிலோன் வரவு ... ரூ 25

பத்திராதிபர்.

வைத்தியம்.

(187-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கபாட சூரணம்.

சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, கடுக்காய்த்தோல், மாங்கொட்டைப் பருப்பு, கிராம்பு, ஓமம், சாதிக்காய், அதிவிடயம், இந்துப்பு, மாம்பட்டை, நெல்லிவற்றல், கருஞ்சீரகம், நற்சீரகம், பெருங்காயம் அத்திப்பிஞ்சு, மாதுளம்பிஞ்சு, இலவம் பிஞ்சு, வில்வப் பிஞ்சு, கோரைக்கிழங்கு, புளியங்கொட்டைமேற்றோல், ஆடுதின்னாப்பாளைவேர் இவை சமம். இவைகளை ஒன்றிரண்டாய் நறுக்கி அரசம்பட்டையை யிடித்த மொத்தையின் நடுவில் வைத்து மூடி மண் துணி சுற்றிச் சரக்கு வேகும் வரையும் நெருப்பினுளிட்டுத் திருப்பித்திருப்பி வேகவைத்து ஆறவிட்டுப் பிரித்தெடுத்து உலர்த்தி யிடித்து வஸ்திர காயஞ்செய்து சூரணத்தில் 44 ல் ஒரு பங்கு அபின் பொடியைக் கலந்து வைத்துகொண்டு உபயோகிக்க.

7 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கே இச்சூரணம் ஏற்றது. இந்த வயதிற் குறைந்தவர்களுக்கும் கர்ப்பிணிகளுக்கும் அபினியை மாத்திரம் நீக்கிச் செய்த சூரணம் தக்கதாகும்.

பிரசவித்த ஸ்திரீகளுக்குக் காணுகிற வயிற்றுப்போக்கொழிந்த எல்லா வயிற்றுப்போக்குகளுக்கும் உபயோகிக்கலாம்.

உபயோகம்:—வெருகடிப்பளவு சூரணத்தை, பச்சையரிசிக் கழுநீரைக் காய்ச்சி வடித்த ஒரு சிறங்கை வெந்நீருளிட்டுக் கலக்கிச் சாப்பிட வேண்டியது. மும்முரமான போக்காயிருந்தால் 3-மணிக்கொருதடவையும் சாதாரணமான போக்கா்யின், 6-மணிக்கொருதடவையுஞ் சாப்பிடவேண்டும் வயது, வியாதியின் மாதிரிபோல், அளவைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம்.

இரத்தக்கடுப்பு, சீதக்கடுப்புகளுக்காயின் வாழைப்பூ விதழைப் பிட்டவித்துப்பிழிந்த ரசத்தில் வெருகடியளவு சூரணத்தைக்கலந்து சாப்பிடலாம்.

சீரணமகாது சிலருக்கு அடிக்கடி மலமிறங்குதலுக்கு அரிசிக் கழுநீரில் ஓமத்தையிட்டுக் கஷாயஞ் செய்து வடித்த அரைச்சிறங்கை கஷாயத்தில் அரை வெருகடிப்பளவு சூரணத்தைக் கலந்து காலை மாலை சாப்பிட வேண்டும்.

இவ்வநுபானங்களன்றி, வெந்நீர், தயிர்க்கட்டி, எருமைமோரில் சுக்கிட்டு வேகவைத்து வடித்த சலம், பசுமோரில் கிராம்பைக் கிழிக்கட்டி வேகவைத்து வடித்த சலம், வெள்ளாட்டுப்பாலில் படிக்காரத் தூளையிட்டுக் காய்ச்சி வடித்தசலம், மாதுளங்காயைத் தட்டிப் பிழிந்த ரச முதலியவைகளும் எற்றதாகும். அநுபானந் தயாரிக்க முடியாவிடத்துத்தனிச் சூரணத்தையே சாப்பிட்டாலுங்குணமடையலாம்.

தீரும் வியாதிகள்:—பலவித வயிற்றுப்போக்குகள், இரத்தக் கடுப்பு, சீதக்கடுப்பு, கிரகணி, அபானத்திற் குத்தல், கை காலோய்வு, இடுப்புவலி, அன்னஞ் செல்லாமை, வயிற்று மந்தம், வாய்வு, குடற்புரட்டல், வயிற்று வலி முதலியவைகள் குணமாகும்.

பத்தியம்:—வாழைப்பூவிதழ், வாழையிளம் பிஞ்சு சுண்டைவற்றல் இவற்றையும் சீரணிக்கும் ஆகாரங்களையும் புசிக்கலாம். சர்க்கரை, பால் காபி, மாமிசம், விரைவிற் சீரணிக்காத ஆகார முதலியவைகளை விலக்கவேண்டியது.

வெருகடியென்பது—மூன்று விரலாற் கிள்ளியெடுக்கும் அளவு.

[இன்னும் வரும்]

வீ. சா. ஐயன்பிள்ளை.